

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Educació i Formació Professional

Sessió 27, dimarts 27 de gener de 2026

Presidència de la I. Sra. Eva García Rodríguez

Sessió 27 de la CEFP

La sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional (CEFP) s'obre a ****. Presideix Eva García Rodríguez, acompanyada de la vicepresidenta, Sònia Martínez i Juli, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents [José Ignacio Aparicio Ciria](#), [Rocio Garcia Pérez](#), [David González Chanca](#), [Gisela Navarro Fuster](#) i [Mónica Ríos García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Anna Erra i Solà](#), [Anna Feliu i Moragues](#) i [Judith Toronjo i Nofuentes](#), pel G. P. de Junts; [Irene Aragonès Gràcia](#) i [Najat Driouech Ben Moussa](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Cristian Escribano Ramírez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Manuel Jesús Acosta Elías](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Jéssica Albiach Satorres](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de la secretària de Millora Educativa davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre els objectius i les activitats de la Secretaria per a assolir una millora educativa (tram. 357-00342/15).
2. Compareixença de la secretària de Millora Educativa davant de la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre el desplegament del

Programa de cooperació territorial de reforç de la competència lectora, impulsat pel Ministeri d'Educació (tram. 357-00345/15).

3. Compareixença de la secretària de Millora Educativa davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre el pla d'acció de la Secretaria de Millora Educativa (tram. 357-00866/15).

4. Compareixença del secretari de Millora Educativa davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre les funcions, les competències i els límits del programa d'equips de llengua, interculturalitat i cohesió social i sobre els avisos que reben els professors amb relació a llur llengua d'ús a classe i a l'escola (tram. 357-01037/15).

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació d'Ensenyants de Música de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre l'activitat de l'Associació (tram. 356-01215/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la plataforma de Treballadors de la Concertada per l'Equiparació davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la demanda d'equiparació de les condicions laborals de l'escola concertada amb les de l'escola pública (tram. 356-01235/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la xarxa Sirius davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre les conclusions del projecte europeu Sirius Watch (tram. 356-01258/15). Jéssica Albiach Satorres, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació d'Ensenyament de la Unió Sindical Obrera de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre el reconeixement d'autoritat pública a tot el personal docent (tram. 356-01274/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença d'una representació del sindicat Junts - Docents de Religió de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre les condicions laborals del col·lectiu que representen (tram. 356-01278/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Plataforma Catalunya 0-3 davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre l'educació en l'etapa dels zero als tres anys (tram. 356-01282/15). Gisela Navarro Fuster, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts, Irene Aragonès Gràcia, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Cristian Escribano Ramírez, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Jéssica Albiach Satorres, Grup Parlamentari Comuns, Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació Bofill davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè presenti l'informe "L'escola concertada avui. Propostes per revisar els concerts educatius en clau d'equitat" (tram. 356-01291/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Proposta de resolució sobre la planificació de l'oferta educativa a Terrassa el curs 2025-2026 (tram. 250-00370/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 184, 27; esmenes: BOPC 222, 22).

13. Proposta de resolució sobre l'impuls a la construcció del nou edifici de l'Institut Escola Feixes, de Terrassa (tram. 250-00552/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 232, 30; esmenes: BOPC 268, 281).

14. Proposta de resolució sobre l'educació afectiva, emocional i sexual als centres educatius (tram. 250-00382/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 184, 45; esmenes: BOPC 222, 24).

15. Proposta de resolució sobre la reclassificació del personal laboral d'atenció educativa del Departament d'Educació (tram. 250-00415/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts, Irene Aragonès Gràcia, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Cristian Escribano Ramírez, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Jéssica Albiach Satorres, Grup Parlamentari Comuns, Laia Estrada Cañón, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació (text presentat: BOPC 190, 61).

La presidenta

Molt bon dia a tothom. Comencem aquesta sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional. I en primer lloc haig de demanar als grups si han de notificar alguna substitució. Sí, senyora Navarro?

Gisela Navarro Fuster

Sí, bon dia presidenta. La diputada Eva Candela substitueix la diputada Rocio Garcia, que en breu marxarà de la sala.

La presidenta

Molt bé, prenem nota. Alguna substitució més? Sí? Senyora Lozano?

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies senyora presidenta. Jo mateixa, en substitució de la diputada Jéssica Albiach.

La presidenta

Perfecte, prenem nota.

Compareixences

357-00342/15, 357-00345/15, 357-00866/15 i 357-01037/15

Molt bé, doncs passem a l'ordre del dia. Que són els primers punts, que són la compareixença, el primer punt, compareixença de la Secretaria de Millora Educativa

demanant a la Comissió d'Educació i Formació Professional per informar sobre els objectius i les activitats de la secretaria per assolir una millora educativa. El punt 2, que és la compareixença de la Secretaria de Millora Educativa davant de la Comissió d'Educació i Formació Professional per informar sobre el desplegament del programa de cooperació territorial de reforç de la competència lectora, impulsat pel Ministeri d'Educació. El punt 3, compareixença de la Secretaria de Millora Educativa davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per informar sobre el pla d'acció de la Secretaria de Millora Educativa. I el punt 4, compareixença del secretari de Millora Educativa davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per informar sobre les funcions, les competències i els límits del programa d'equips de llengua, interculturalitat i cohesió social i sobre els avisos que reben els professors en relació a llur llengua d'ús a classe i a l'escola.

Per tant, doncs siguin benvinguts, senyor Ignasi Giménez i senyora Susanna Tarapiella, secretari de Millora Educativa i directora general d'Educació Inclusiva i Benestar de l'Alumnat. Hem acordat entre els grups substanciar aquestes 4 compareixences de manera conjunta, i donat que són quatre temàtiques prou importants, hem acordat també en principi un temps màxim de quaranta minuts i a partir d'aquí entenem que vosaltres, vostès, entenen la situació sobrevinguda, que avui tenim un ple convocat a les tres de la tarda i, per tant, seria interessant poder fer una síntesi de tots aquests temes que avui ens han d'exposar. Per tant, sense més, siguin benvinguts. També saludar les persones del departament que avui ens acompanyen i sense més, senyor Giménez, té vostè la paraula.

Ignasi Giménez Renom (secretari de Millora Educativa)

Fantàstic, doncs moltes gràcies, presidenta, diputades, diputats, molt bon dia. Comparec avui davant d'aquesta Comissió d'Educació i Formació Professional per explicar el pla de treball de la secretaria de Millora Educativa, tot just tres mesos després d'haver assumit aquesta responsabilitat. Ho faig amb voluntat de compartir amb claredat l'orientació que volem donar a la millora del sistema educatiu durant aquesta legislatura.

Som conscients que el sistema educatiu viu un moment de moltes demandes i necessitats, ho expressen molts professionals, ho perceben les famílies i ho

constaten les dades. Reconèixer aquesta realitat no és un signe de feblesa, és el punt de partida imprescindible per poder donar-hi resposta amb responsabilitat, amb rigor i amb una voluntat real de millora. En aquest context, l'educació és interpel·lada des de múltiples fronts i amb expectatives creixents.

Un sistema educatiu pot fer moltes coses alhora, però només millora de debò quan és capaç de prioritzar. I prioritzar en educació vol dir concentrar esforços, recursos i capacitats de govern allà on tenen més impacte en els aprenentatges i en les trajectòries educatives de l'alumnat. Aquest és el fil conductor de la meva compareixença. No fer més polítiques, sinó decidir millor quines són essencials, amb quin criteri i sense aaapriorismes. L'objectiu d'aquesta intervenció és doncs doble, d'una banda informar de les primeres decisions adoptades en l'àmbit de la Secretaria de Millora Educativa, de l'altra exposar amb claredat el rumb estratègic que volem imprimir a la millora del sistema educatiu en un moment en què els resultats, l'equitat i la cohesió social ocupen un lloc central en el debat educatiu del país.

Aquest matí m'acompanyen responsables clau del departament que tenen un paper determinant en aquest procés i que treballen de manera coordinada per fer possible aquesta orientació compartida. M'acompanya, aquí al meu costat, la directora general d'Educació Inclusiva i Benestar de l'alumnat, la senyora Tana Tarapiella Carreño. També ens acompanya a la sala la directora general d'Atenció a la Comunitat Educativa, la senyora Laura Brunet i Núñez. I, finalment, la directora de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació, la senyora Núria Planas Raig.

La meva intervenció s'estructurarà en tres parts molt concretes. En primer lloc, explicaré què entenem per millora educativa i quines prioritats ens fixem des de la Secretaria. En segon lloc, exposaré com la volem fer possible, amb quina estratègia, amb quins instruments i amb quines mesures organitzatives, sempre amb l'objectiu de reforçar el lideratge pedagògic dels centres i dels equips directius, que són una peça clau de la millora. I, finalment, explicaré amb qui ho farem, és a dir, quin model de governança i corresponsabilitat estem impulsant des del Departament d'Educació i Formació Professional.

En el decurs d'aquesta exposició, donaré també resposta a les qüestions formulades pels grups parlamentaris de Junts per Catalunya sobre el programa de reforç de la

competència lectora i del Partit Popular de Catalunya sobre els equips de llengua, interculturalitat i cohesió social. Un cop finalitzada aquesta intervenció inicial, quedaré a la disposició de la Comissió per atendre totes les qüestions que així considerin oportunes.

Entro directament al fons de la qüestió. La prioritat central de la Secretaria de Millora Educativa és assolir una millora significativa dels aprenentatges durant aquesta legislatura, no com una formulació genèrica ni retòrica, sinó com un objectiu clar, orientat als resultats i que ha de poder ser avaluat amb criteris objectius i compartits. Parlem d'una política amb una finalitat molt concreta, garantir que tots els infants i joves disposin de les eines necessàries per construir els seus projectes vitals i professionals i alhora reforçar la prosperitat col·lectiva d'un país que té en les persones el seu principal actiu. Aquesta és en essència la funció pública del sistema educatiu. Això exigeix retornar els aprenentatges al centre de l'activitat educativa.

Durant les darreres dècades, els centres educatius han assumit un nombre creixent de demandes i necessitats. Aquest fet és en molts aspectes positiu perquè revela el paper central de l'escola com a institució vertebradora d'una societat equitativa, justa i democràtica. L'escola és, sovint, un mirall de la societat, n'expressa les tensions, les desigualtats i les transformacions, però alhora té una responsabilitat irrenunciable, contribuir a millorar-la oferint oportunitats reals de progrés i cohesió. Ara bé, aquesta ampliació de demandes també ha incrementat la complexitat de la tasca docent i ha...

Fitxer 2

tensionat la capacitat del sistema per garantir aprenentatges sòlids per tot l'alumnat, especialment en un context social canviant i exigent.

Sovint s'ha descrit aquesta situació utilitzant la metàfora de la figura de Penèlope, que apareix a l'Odissea, d'Homer, una feina pacient i constant de teixir cada dia, sabent que allò que l'escola construeix amb esforç pot veure's desfet per factors socials i econòmics que van més enllà del centre educatiu. Una imatge que expressa bé no només els condicionants del sistema, sinó també la necessitat de protegir, ordenar i sostenir la feina que la comunitat educativa en el seu conjunt fa cada dia.

Aquest no és un debat menor, és precisament a través dels aprenentatges bàsics que l'escola exerceix una de les funcions essencials, dotar les persones de competències per la vida, pel treball i per la participació plena en una democràcia en condicions d'igualtat. Per això, el nostre enfocament parteix d'una decisió clara, millorar no és fer més coses, sinó prioritzar millor. La dispersió de focus debilita l'impacte de les polítiques, la concentració d'esforços basats en evidència i criteri permet generar canvis reals, mesurables i sostenibles.

No partim d'apriorismes ni de receptes tancades, sinó de la voluntat d'impulsar allò que sabem que funciona. És en aquest marc que s'inscriu el marc per la millora de la llengua i les matemàtiques, aprovat pel Govern el passat 20 de maig, un marc que concreta trenta mesures orientades al reforç de la comprensió lectora, el raonament matemàtic i les llengües estrangeres i que comporta una inversió de prop de 130 milions d'euros fins l'any 2028. No és una elecció arbitrària, aquestes competències són instrumentals, condicionen la resta d'aprenentatges, expliquen en gran mesura les trajectòries educatives de l'alumnat i tenen un impacte directe sobre l'èxit escolar i l'equitat del sistema.

Són, per tant, el punt de partida imprescindible de qualsevol estratègia de millora educativa que vulgui ser rigorosa, efectiva i amb voluntat de fer avançar el sistema a curt, mitjà i llarg termini. Si millorar vol dir prioritzar, els hi deia abans, la pregunta clau no és només què prioritzem, sinó amb quin criteri ho fem. I en l'àmbit educatiu aquest criteri no pot ser cap altre que l'equitat, entesa com a condició de l'excel·lència, garantir que tot l'alumnat, amb independència del seu origen o context, puguin assolir els aprenentatges que els permetin desplegar tot el seu potencial.

Perquè avui a Catalunya no hi ha una millora real dels aprenentatges sense una resposta clara a la creixent complexitat del sistema. Una complexitat que s'ha incrementat de manera sostinguda en els darrers anys i que té causes múltiples, socials, econòmiques, educatives. D'una banda, respon a una realitat social objectiva, amb situacions de vulnerabilitat més presents i més intenses en determinats contextos.

Però d'altra banda, i això és important dir-ho en seu parlamentària, també és el resultat d'una millor capacitat del sistema educatiu per detectar, identificar i

reconèixer necessitats que abans quedaven invisibilitzades o sense una resposta educativa adequada. Detectar més no és un fracàs del sistema, és una condició imprescindible per poder intervenir millor i abans, amb criteri i amb impacte. Les dades ho confirmen, a l'inici d'aquest curs més d'un divuit per cent de l'alumnat presentava necessitats específiques per raons socioeconòmiques.

I com ja va exposar la consellera Niubó en aquesta mateixa comissió, el curs 25-26, un de cada tres alumnes a Catalunya presenta algun tipus de necessitat específica de suport educatiu. Aquesta realitat posa de manifest que l'escola reflecteix la complexitat de la societat i concentra sovint desigualtats que no s'originen en el propi sistema educatiu. Però també evidencia una decisió col·lectiva, la d'assumir el repte de la inclusió de cara i no mirar cap a una altra banda. La de dir-nos que des de l'òptica de l'actual Govern l'educació serà inclusiva o no serà i que l'escola ha de garantir oportunitats reals d'aprenentatge a tothom, encara que això comporti tensions i exigeixi més recursos, més coordinació i més capacitat professional.

Aquest compromís es va concretar en el decret del sistema educatiu inclusiu del 2017. El que ha fet aquest Govern és donar un nou impuls dotant-lo de recursos, estructura i capacitat d'intervenció real sense apriorismes i amb una orientació clara a resultats i a la millora dels aprenentatges.

El curs 25-26 n'és un exemple clar. Increment extraordinari de gairebé el catorze per cent del pressupost d'educació inclusiva amb un impacte directe en l'augment de recursos en les SIEIs i SIEIs Plus. Ampliació del suport especialitzat en catorze nous centres seleccionats per esdevenir CEEPSIR i un abordatge també específic de situacions d'alta complexitat vinculades a la salut mental i als trastorns de neurodesenvolupament, amb nous dispositius i un pla integral que ja ha començat a desplegar-se.

Tot això respon a una mateixa lògica. Detectar abans, intervenir millor i sostenir els centres i els professionals perquè puguin garantir aprenentatges reals a tot l'alumnat amb exigència i qualitat. Perquè l'equitat no és una alternativa a l'excel·lència sinó la condició perquè l'excel·lència sigui possible per tothom. I aquest és el sentit profund de les polítiques que impulsem. Millorar resultats, reduir desigualtats i reforçar la cohesió social des del rigor, l'evidència i la responsabilitat pública.

Aquest mateix criteri d'equitat, entesa com a condició de l'excel·lència és determinant quan parlem de llengua. A Catalunya el català i l'Aranès a l'Aran és la llengua normalment emprada en l'escolarització i la llengua de cohesió social en el marc d'una societat plural, culturalment diversa. És l'eina que fa possible un espai comú d'aprenentatge on tot l'alumnat, amb independència de la llengua familiar, de l'origen o de la condició social, pot aprendre a conviure i progressar en igualtat de condicions. L'escola garanteix aquest dret a tot l'alumnat assegurant que al final de l'etapa obligatòria ha adquirit una competència plena, oral i escrita en les llengües oficials català-castellà i aranès a l'Aran. Aquest marc compartit no és una opció accessòria, sinó una condició educativa bàsica.

L'evidència acumulada, tant a casa nostra com en sistemes comparables, mostra que la segregació per llengua debilita els resultats, accentua desigualtats i dificulta l'educació. Quan la llengua esdevé un criteri de separació, no només es veu afectada la competència lingüística, sinó també la capacitat de l'escola de complir amb la seva funció inclusiva i cohesionadora. I quan això passa es debiliten alhora l'equitat i també la qualitat educativa.

Per això des del departament ho tenim clar, defensar el català és defensar la millor educativa no des d'una lògica identitària exclouent, sinó des d'un plantejament pedagògic i de responsabilitat pública, que garanteixi que tots els infants disposen d'un marc lingüístic compartit que faciliti els aprenentatges, l'accés a les oportunitats educatives i la participació plena en la vida social del país.

Aquesta defensa es fa amb ple reconeixement del castellà, una llengua amb una presència social i educativa sòlida i des de la convicció que la igualtat de drets lingüístics no implica un tracte simètric sinó accions educatives específiques per garantir que les llengües pròpies del sistema educatiu puguin exercir plenament la seva funció d'equitat, cohesió i qualitat. Com ho farem? Entro en aquest com perquè la millor educativa no depèn només de definir bé les prioritats sinó de com s'organitza l'acció pública per fer-les possibles.

L'orientació que exposaré a continuació no és conjuntural ni improvisada, s'inscriu plenament en el pla de govern de la quinzena legislatura, en el pla d'acció departamental i en el marc establert per la Llei d'Educació de Catalunya, que situen

la millora dels aprenentatges, la formació docent, el lideratge pedagògic i l'autonomia dels centres com a condicions estructurals per a una millora sostinguda del sistema educatiu. La decisió central que hem pres des de la Secretaria de Millora Educativa és canviar el mètode, passar d'una acumulació d'iniciatives sovint poc connectades entre si a una arquitectura clara de millora amb responsabilitats definides, instruments alineats i horitzons temporals diferenciats.

En un sistema educatiu complex i sotmès a una forta pressió, la responsabilitat del departament no és afegir capes sinó prioritzar millor, reduir dispersió i concentrar els esforços en aquelles palanques que tenen un impacte real en els aprenentatges. Això exigeix ordre, coherència i capacitat de lectura del conjunt del sistema. Partim d'una idea bàsica, la responsabilitat sobre els resultats educatius no es pot exercir només des de la norma o el control sinó des del servei. Servir vol dir assumir la responsabilitat pels resultats i alhora posar l'organització al servei dels centres, de les seves direccions com a lideratge pedagògic clau, dels equips docents i dels professionals que els acompanyen.

És en aquest nivell, a les aules i als centres, on les decisions acaben tenint impacte i és aquí on ha d'arribar de manera efectiva l'acció del departament. Aquesta manera de governar la millora educativa s'estructura deliberadament en tres horitzons temporals, que responen a necessitats diferents però plenament complementàries. A curt termini, orientat a millorar la capacitat del sistema per detectar dificultats, interpretar dades i prendre decisions informades, a mitjà termini, centrat a aportar concreció, coherència i alineació en el currículum i a llarg termini, orientat a consolidar la capacitat professional, programes amb escala i la sostenibilitat de la millora.

Els apartats següents desenvolupen cadascun d'aquests horitzons amb dades, instruments i actuacions concretes. L'objectiu és mostrar com aquesta arquitectura no és teòrica, sinó operativa i com s'està desplegant de manera progressiva per atacar les causes de fons de les dificultats d'aprenentatge i reforçar la capacitat del sistema educatiu per millorar amb rigor, continuïtat i visió de país.

A curt termini, el primer àmbit d'intervenció és aquest curt termini, perquè la millora educativa no pot esperar grans reformes si no som capaços de detectar abans i

decidir millor. Les dades del sistema mostren que una part rellevant de les dificultats d'aprenentatge que es manifesten a secundària, especialment en comprensió lectora i matemàtica, s'arrossegueu des de les primeres etapes educatives sense haver estat identificades, ni abordades amb prou anticipació. Per això, una de les decisions centrals ha estat reforçar de manera decidida la cultura avaluativa del sistema, entesa no com un mecanisme de control, sinó com una eina estructural de millora de presa de decisions informades i d'ajust dels processos d'ensenyament-aprenentatge quan encara són efectius.

Sense informació rellevant, compartida i utilitzable, el sistema reacciona tard, amb menys impacte i amb més desigualtat. Aquest gir s'articula a partir d'una arquitectura d'avaluació ordenada, que permet connectar instruments, actors i moments claus del procés educatiu. En aquest sentit, el desplegament de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació és una peça central. L'Agència té una funció de dotar el sistema d'una mirada estructurada, estable i independent sobre els resultats educatius, integrant dades de resultats, context i processos, i superant una lectura fragmentada del sistema. L'objectiu no és produir més informes, sinó convertir dades en coneixement útil, orientat a la millora del sistema, a la presa de decisions de política educativa i a l'ajust de les pràctiques pedagògiques als centres.

Aquesta mirada permet prioritzar amb criteri d'impacte i avançar cap a una cultura de millora contínua, basada en l'evidència. En coherència amb aquest enfocament, s'està desplegant un nou mapa d'avaluació del sistema educatiu, que ordena de manera clara què s'avalua, en quin moment i amb quina finalitat. Aquest mapa permet superar una acumulació d'avaluacions poc connectades entre si i avançar cap a un model més coherent, més comprensible pels centres i més útil per la millora dels aprenentatges.

En aquest marc, les proves diagnòstic adquireixen un paper central. No són proves per classificar centres ni alumnat, sinó eines pedagògiques dirigides i que permetran als centres conèixer el punt de partida de l'alumnat, detectar dificultats i ajustar els processos d'ensenyament-aprenentatge amb criteri professional. El seu valor es consolida quan s'integren en una lògica de sistema que facilita una lectura rigorosa

dels resultats, orienta la presa de decisions i permet ajustar les estratègies per donar la millor resposta a les necessitats reals dels centres i de l'alumnat.

Aquest desplegament es complementa amb l'evolució del paper de la Inspecció d'Educació, que sense renunciar a la seva funció de garant de la norma, s'alinea també progressivament amb una lògica més orientada a l'assessorament, a l'orientació i a la intervenció, per contribuir a la coherència del sistema i a la millora dels aprenentatges.

Aquestes noves funcions queden recollides en el nou Pla Director 2025-29 de la Inspecció de l'Educació, que reforça el seu paper com a actor clau en la lectura pedagògica de la realitat dels centres i en la connexió entre avaluació, diagnòstic i resposta educativa. En aquest mateix sentit, vull destacar la posada en marxa de l'AVIM, Avaluació Integrada per la Millora, que durant el curs 2025-26 s'aplica a un total dels 229 centres educatius del sistema. En el primer trimestre del curs, l'AVIM ja s'ha desplegat en cent catorze centres, i durant el segon trimestre està previst aplicar-ho a cent quinze centres més. Els primers resultats apunten a un impacte molt positiu en la capacitat dels centres per analitzar els seus processos, identificar àmbits de millora i prendre decisions pedagògiques fonamentades amb l'acompanyament de la Inspecció d'Educació.

Aquest marc institucional es concreta finalment amb un dels instruments de detecció i intervenció primerenca. En aquest sentit, vull destacar la posada en marxa de les APPA, Accions de Prevenció per Promoure l'Aprenentatge, com a peça clau del curt termini. En aquest curs, les APPA ja s'estan desplegant a quatre-cents cinquanta centres educatius, principalment d'educació primària, amb una presència significativa en centres d'alta i molta complexitat. Les APPA se centren en la detecció precoç de dificultats en les competències orals i lectores, en moments clau del desenvolupament, quan la intervenció educativa té més capacitat de compensació.

Aquesta actuació respon a una evidència àmpliament contrastada, intervenir abans redueix desigualtats, millora les trajectòries educatives i té un impacte directe sobre els resultats a mitjà termini. El curt termini, per tant, no és reactiu, sinó estratègic. En conjunt, el reforç de la cultura avaluativa, amb una agència d'avaluació forta, un mapa d'avaluació clar, unes proves diagnòstiques amb finalitat pedagògica, una

inspecció d'educació alineada amb la millora mitjançant el seu pla director, instruments com l'AVIM, amb dades contrastades i actuacions de detecció precoç en escala, permet avançar cap a un sistema que detecta abans, decideix amb més criteri i també actua amb més coherència, posant la informació al servei dels centres i dels

Fitxer 3

professionals i no a l'inrevés.

Si el curt termini ens permet detectar abans i decidir millor, el mitjà termini és el que ens permet alinear el sistema perquè aquestes decisions tinguin continuïtat, coherència i impacte real a les aules. En educació, la millora no es consolida només amb diagnosi, necessita referents clars, compartits i operatius sobre què és essencial aprendre i com es pot ensenyar amb garanties. Per això, una de les línies estratègiques centrals de la Secretaria de Millora Educativa ha estat la concreció del currículum mitjançant orientacions curriculars amb l'objectiu de passar d'un currículum majoritàriament declaratiu a un currículum operatiu, que ajudi els centres i el professorat a prioritzar, seqüenciar i prendre decisions pedagògiques amb seguretat professional.

Aquesta aposta respon a una realitat àmpliament compartida pel sistema. L'actual currículum vigent, sumat a la diversitat de contextos i necessitats, ha incrementat la càrrega decisional dels docents i ha generat en alguns casos dispersió i desigualtats en l'accés als aprenentatges essencials. Les orientacions curriculars no substitueixen l'autonomia pedagògica dels centres, al contrari, la reforcen, proporcionant un marc clar sobre allò que és nuclear. També aquí hem prioritzat el desplegament de les orientacions, s'ha iniciat pels àmbits instrumentals, perquè són els que condicionen la resta d'aprenentatges i tenen un impacte directe sobre les trajectòries educatives de l'alumnat.

En una primera fase s'ha elaborat les orientacions de llengües i matemàtiques, elaborades per equips mixtos formats per docents i professorat universitari, sotmeses a processos de revisió per garantir-ne la qualitat, la coherència interna i l'alineació amb el currículum. Aquest curs al desplegament s'ha ampliat de manera

significativa, ja estan publicades les orientacions de biologia i geologia, física i química, tecnologia i música a l'educació secundària, llengües estrangeres a primària i secundària i l'àmbit artístic a primària. A més, està previst que durant el proper mes es publiquin les orientacions de medi natural i social a primària i de ciències socials a secundària, completant així un bloc molt rellevant del currículum obligatori.

Parlem d'orientacions que no són documents teòrics, sinó eines pensades per a l'ús real a l'aula. Detallen què ha d'aprendre l'alumnat a cada curs, quins aprenentatges són fonamentals, com es poden seqüenciar i com es poden treballar a partir d'exemples concrets d'activitats i situacions d'aprenentatge. Aquest enfocament contribueix a reduir la incertesa, reforçar la coherència pedagògica i facilitar l'alineació entre cicles, etapes i centres. Aquest treball de concreció curricular té també una funció clau de cohesió del sistema, permet establir un llenguatge compartit entre centres, serveis educatius i equips d'acompanyament i facilita que la cultura avaluativa del curt termini es pugui traduir en ajustos pedagògics reals.

Sense orientacions clares, l'avaluació corre el risc de quedar desconnectada de la pràctica educativa. En aquest sentit, les orientacions curriculars constitueixen una palanca estructural de millora a mitjà termini. No produeixen efectes immediats, però són imprescindibles per garantir que els canvis siguin sostenibles, equitatius i escalables. Són l'element que permet que el sistema aprengui de si mateix i consolidi millores més enllà de conjuntures puntuals.

Si el curt termini ens permet detectar abans i el mitjà termini alinear què és essencial aprendre, el llarg termini és el que ens garanteix que la millora educativa sigui sostenible. I això exigeix dues condicions estructurals, programes amb abast de sistema i una política de formació docent coherent, continuada i connectada amb la pràctica educativa. Amb aquest horitzó, avancem cap a una visió de contínuum formatiu que connecti d'una manera coherent la formació inicial, l'acompanyament els primers anys de la docència i la formació permanent al llarg de la carrera professional.

Una formació alineada amb les prioritats del sistema, amb els resultats que volem millorar i amb les necessitats reals dels centres. En primer lloc, pel que fa als

programes intensius de millora en llengua i matemàtiques, el sistema ja opera en una escala que permet parlar d'un impacte estructural. En el seu conjunt, aquests programes arriben avui a més de cinc-cents centres educatius, impliquen prop de deu mil i més de cent trenta mil alumnes i es despleguen mitjançant dispositius d'acompanyament sostingut als centres.

Aquests programes no són només instruments d'intervenció sobre l'alumnat, tenen una funció clau perquè ajuden els centres a identificar què funciona, a consolidar-ho dins dels equips docents i a donar continuïtat a les millores. Permeten contrastar pràctiques i models amb evidència, validar-les en el context real i, a partir d'aquí, escalar-les i integrar-les en el funcionament ordinari del centre. És també en aquest procés on es formen docents experts, que actuen com a referents interns i contribueixen a sostenir els canvis, més enllà de la durada formal dels programes.

Aquest desplegament no és només quantitatiu, les dades de valoració recollides entre el professorat participant mostren nivells alts i consistents de satisfacció, amb una valoració global mitjana per sobre del 3,3 sobre quatre i amb una valoració especialment elevada de l'acompanyament professional situada al voltant del 3,7 sobre quatre. Això confirma una idea clau, l'acompanyament és un dels principals vectors d'impacte d'aquestes polítiques de millora.

En segon lloc, aquesta política de programes es reforça amb una aposta molt clara per la formació docent, perquè sense capacitat professional la millora no s'escala ni es consolida. En els àmbits prioritaris del sistema, aquesta aposta s'ha traduït en un creixement molt notable de l'oferta formativa. En matemàtiques, l'oferta ha passat de cent cinquanta activitats formatives al curs 24-25 a tres-centes vuitanta-dues activitats del curs 25-26, amb un increment de participants de 3.297 a 6.366 docents.

En llengua, l'oferta ha passat de 1.471 a 1.788 activitats, amb una participació sostinguda molt elevada, que se situa al voltant de trenta-dos mil docents per curs. La idea de fons és clara, el llarg termini és l'espai on el sistema consolida múscul. Programes amb abast, formació en volum, acompanyament ben valorat i capacitat per generar expertesa interna permeten que la millora deixi de dependre d'iniciatives puntuals i esdevingui una política sostinguda, escalable i defensable amb dades. És així com la millora educativa es converteix en estructura i no en excepció.

M'aturo ara per donar resposta a la pregunta formulada pel Grup de Junts per Catalunya sobre el programa de reforç de la competència lectora, perquè és un dels programes que millor exemplifica la manera com estem abordant la millora educativa. Priorització clara dels aprenentatges instrumentals, desplegament a escala del sistema i suport sostingut als centres, basant-nos en evidència i en l'expertesa professional.

El programa s'articula principalment a través de la xarxa de competència lectora, que ja opera amb una dimensió plenament sistèmica. Actualment hi participen cinc-cents trenta-cinc centres educatius de primària i secundària, amb 9.507 docents implicats i un impacte directe en 133.180 alumnes. Aquest treball es vehicula mitjançant mil setanta assessoraments específics als centres, cosa que mostra una intensitat d'acompanyament elevada i sostinguda. Parlem, per tant, d'un programa que no és pilot ni experimental, sinó plenament integrat en l'arquitectura de la millora del sistema, amb una implantació territorial extensa i una estructura de treball en xarxa, que afavoreix l'aprenentatge professional compartit i la coherència metodològica entre centres.

Durant el curs 25-26, els equips docents dels centres participants reben formació i acompanyament específic orientat a millorar el desenvolupament de la competència lectora de l'alumnat. Aquesta formació se centra, entre d'altres, en l'ensenyament explícit de les estratègies de lectura, de lectura literària, l'expressió oral i la integració del treball lector en les diferents àrees i matèries del currículum, sempre amb un enfocament clarament vinculat a la pràctica a l'aula. Aquest model, que combina formació, treball en xarxa i acompanyament sostingut, s'inscriu plenament en l'estratègia de reforç de la cultura avaluativa i de la concreció curricular exposada anteriorment, amb l'objectiu de dotar els centres d'eines i criteri professional per ajustar la seva pràctica educativa a partir de dades i evidència.

Aquest desplegament es veu reforçat pel Programa de Cooperació Territorial per al reforç de la competència lectora, aprovat pel Govern central al setembre de 2024 i prorrogat i ampliat al juny del 2025, fet que permet donar continuïtat i més recorregut a les actuacions iniciades durant el curs 25-26, especialment en termes de formació docent, assessorament als centres i desenvolupament de plans de millora. A

Catalunya, aquest Programa de Cooperació Territorial es concreta principalment a través d'aquesta xarxa de competència lectora i constitueix un dels principals instruments de desplegament de la política de reforç lector a l'escala del sistema.

Pel que fa a la valoració del programa, disposem ja de dades procedents de quatre-cents noranta-nou respostes de docents participants, que situen la valoració global en el 3,40 sobre quatre, amb una puntuació especialment alta a l'acompanyament, 3,66; dels materials, 3,45; i d'utilitat del programa per la millora d'aprenentatges, 3,27.

Més enllà de les xifres, el valor principal d'aquest programa rau en la seva manera de treballar, com passa amb altres programes de millora, activa de manera sistemàtica l'expertesa professional dels equips docents, reforça el lideratge pedagògic dels centres i consolida una cultura de treball basada en la reflexió, l'evidència i la millora contínua. Dit d'una altra manera, la millora sostenible i a escala de la competència lectora no passa per mesures puntuals, sinó per estratègies coherents, sostingudes i compartides, que reconeixen el paper central dels docents i situen els aprenentatges essencials al centre de l'acció educativa.

M'aturo ara en un dels aspectes que ens ha demanat explícitament en el marc d'aquesta compareixença, perquè és una peça rellevant del sistema i perquè connecta directament amb les prioritats que he exposat fins ara, el paper dels equips de llengua, interculturalitat i cohesió social, Elic. Vull començar amb un missatge clar, el Govern reconeix la tasca dels Elic i la consideren necessària pel bon funcionament del sistema educatiu. És una tasca que cal consolidar, enfortir i, si cal, ajustar per fer-la encara més efectiva, sempre des del respecte als professionals que la duen a terme i dins del marc normatiu i polític que aquest Parlament ha establert.

La voluntat del Departament no és qüestionar la funció dels Elic, sinó reforçar-la i dotar-la de més capacitat d'impacte. Els Elic formen part de l'estructura del sistema educatiu i tenen com a missió acompanyar els centres en contextos diversos i sovint complexos, aportant criteri pedagògic, mirada lingüística i suport professional als equips docents i directius. La seva actuació se situa en un espai clau on convergeix llengua, equitat i cohesió social, amb una incidència directa sobre els aprenentatges i sobre la convivència en els centres. Aquest treball es desenvolupa sense prejudicis

i amb ple reconeixement del castellà, una llengua que, com reflecteixen les diverses avaluacions del sistema educatiu, l'alumnat domina en tots els seus registres i pot utilitzar en qualsevol àmbit al final de l'etapa obligatòria.

Ara bé, el reconeixement de les llengües oficials no implica un tracte simètric, sinó la necessitat d'impulsar accions educatives específiques per protegir i reforçar aquelles llengües que continuen sent minoritzades en molts àmbits socials, especialment en contextos de més complexitat. Aquesta és una responsabilitat educativa i una decisió de política pública avalada pel marc normatiu vigent. En aquest context, els Elic desenvolupen funcions especialment rellevants, com ara la gestió de la diversitat lingüística, cultural i de creences creixents en els centres, l'acollida de l'alumnat nouvingut, tant a l'aula ordinària com a l'aula d'acollida, el suport dels projectes lingüístics dels centres per facilitar i promoure el plurilingüisme, i més enllà del centre, el foment de la integració escolar i social de l'alumnat, en coordinació amb els ajuntaments i els agents del territori.

Aquest darrer àmbit és especialment rellevant, perquè posa de manifest que la tasca dels Elic no s'esgota dins del centre educatiu. En molts contextos, l'èxit de les polítiques de llengua, d'inclusió i de cohesió social depèn de la connexió efectiva entre escola, famílies i entorn, i aquí el treball en xarxa és imprescindible. Des d'aquesta perspectiva, els Elic contribueixen directament a la millora d'aprenentatges i a la cohesió social, no només per la seva intervenció lingüística, sinó perquè ajuden els centres a construir respostes educatives compartides, ajustades al context i amb una vocació de continuïtat. Són, en definitiva, una peça clau perquè la prioritització que hem fet com a departament es tradueixi en acció educativa concreta, coherent i sostinguda.

Aquest és també el punt on la tasca dels Elic es connecta de manera natural amb els plans educatius d'entorn, que permeten ampliar i reforçar aquesta acció més enllà de l'horari lectiu i del perímetre del centre, amb una lògica de corresponsabilitat territorial. Si els Elic representen la manera com el sistema educatiu entra als centres per reforçar la llengua, equitat i cohesió, els plans educatius d'entorn permeten estendre aquesta acció més enllà del centre, connectant escola, famílies,

ajuntaments i teixit comunitari al servei dels aprenentatges. Els plans educatius d'entorn són una de les polítiques educatives de més abast territorial del sistema.

Actualment arriben a prop de 1.650 centres educatius, i impliquen una col·laboració sostinguda entre els governs locals i els agents del territori. En aquest darrer període, el departament ha impulsat una reorientació clara dels plans educatius d'entorn cap a la millor educativa, alineant-los amb les prioritats del sistema. Gràcies als recursos incorporats a través del tercer suplement de crèdit, més del vuitanta per cent de les activitats i tallers dels plans educatius d'entorn s'orienten avui al reforç de les llengües i les matemàtiques.

Aquesta decisió permet aprofitar el potencial dels plans educatius per ampliar el temps educatiu i reforçar també els aprenentatges fora de l'horari lectiu, especialment en contextos de major complexitat social, sense afegir noves capes de dispersió, sinó prioritzant millor les actuacions existents. Els plans educatius d'entorn es consoliden així com una eina de responsabilitat territorial, que connecta educació formal i no formal, i reforça la coherència del sistema assegurant que una política de gran abast contribueixi de manera efectiva a la millora dels aprenentatges i la cohesió social.

Permeti'm, ja vaig acabant, tornar al punt de partida d'aquesta compareixença. Un sistema educatiu pot desplegar moltes iniciatives alhora, però només millora de debò quan és capaç de prioritzar, d'ordenar i de sostenir en el temps allò que té més impacte. Prioritzar en educació no és simplificar la realitat, és assumir la responsabilitat de decidir bé, amb criteri i visió de conjunt. La primera idea clau que he intentat traslladar-los dir és aquesta. Els aprenentatges són el nucli, el centre i la prioritat de la nostra acció. Tornar als aprenentatges fonamentals, reforçar l'equitat i garantir l'excel·lència...

Fitxer 4

per tot l'alumnat no és una opció ideològica, sinó una obligació pública amb els infants i joves del país.

La segona idea que m'agradaria poder traslladar a aquesta comissió és que la millora educativa no s'improvisa ni tampoc s'imposa. No respon a eslògans ni a solucions immediates. Es construeix amb decisions basades en evidència, amb lideratge pedagògic als centres, amb formació docent coherent i amb una cultura d'avaluació que ens permeti aprendre, ajustar i millorar de manera continuada.

I la tercera de les idees clau és que la millora educativa es construeix des de la corresponsabilitat, des del compromís dels equips docents i directius, amb el paper clau que tenen també els serveis territorials, amb la implicació activa del món local i amb una governança que reconeix el territori com un espai de solucions compartides.

Per acabar, si em permeten recuperar la imatge en què he obert aquesta intervenció, la millora educativa s'assembla més a la feina de Penèlope, que no pas a una nova transformació sobtada del sistema. No en el sentit de fer i desfer, sinó en el d'una feina sostinguda, pacient i exigent, feta dia a dia, orientada a consolidar allò que funciona, donar estabilitat al sistema i construir consensos educatius amplis, revisant amb rigor el que no dona resultats esperats i abordant-ho de nou amb criteri i propòsit.

No es tracta de començar cada cop de nou, sinó de consolidar el que funciona. Al llarg d'aquesta intervenció he volgut compartir aquest rumb, prioritzar allò essencial, fer escalar el que funciona, ordenar les estructures del sistema i posar-lo en condicions de millorar amb coherència i visió de futur. Aquesta és la vocació de la Secretaria de Millora Educativa, servir al sistema perquè pugui fer bé la seva feina amb responsabilitat pública i amb ambició col·lectiva.

Ara sí, quedo doncs a la seva disposició per atendre les qüestions que així considerin oportunes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Giménez, per aquesta seva primera intervenció i ara passem a la intervenció dels grups parlamentaris. I en ordre de la sol·licitud de la

compareixença té en primer lloc la paraula la diputada de Junts, molt honorable senyora Ana Erra.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, presidenta. Senyor Giménez i també senyora Tarapiello, gràcies per ser aquí i per respondre o explicar-nos els objectius d'aquesta millora educativa, que em sembla que tots els que som aquí ens interessa i creiem que és el que interessa pel país.

En tot el que ha dit i amb tota la consolidació de projectes, detectar, reforç, nosaltres, la música sona bé. Però sí que tenim clar que una de les coses perquè millori la qualitat educativa i sobretot perquè hi hagi aquesta millora, hi ha d'haver confiança en el sistema i sobretot diàleg. I en el fons el que estem veient tot aquest temps, vostè sí que fa tres mesos que està en el càrrec, però l'evolució d'aquest Govern és que potser el que ha fallat és aquesta confiança i aquest diàleg amb el sistema i si més no es pot demostrar el descontentament que dissabte es va veure aquí prop.

Per a nosaltres ens fa la sensació que falta acompanyar els docents i que potser tot el que vostès deien que ho portarien a terme encara no s'està veient prou. I li posarem tota una colla d'exemples que l'únic que demanàriem és com podem avançar per millorar. Clar, una de les primeres coses i que era una de les queixes dissabte és –i quan vostè parlava d'aquest currículum operatiu–, sobretot el que ha fet la fusió del currículum de batxillerat, no acabem d'entendre que per..., o si més no, sí que potser la seva antecessora era una cosa que ella volia marxar i deixar-ho tancat, però no s'acaba d'entendre que quan ha set capaç d'ajuntar tota la comunitat educativa demanant que no s'entén aquesta fusió, és a dir, si es fusiona perdem hores i amb això perdem contingut, com es pot explicar que continuï així?

Nosaltres el que els demanem és que ho repensin, ho han aprovat just en època es pot dir quasi bé de vacances, sembla una mica d'amagat, i el que els demanem, que em sembla que és el que demana també la Plataforma i tota la comunitat educativa, si veritablement diu que escolten, doncs facin una moratòria.

L'altra cosa que també ens preocupa és que si analitzem les dades i dels diversos resultats d'alumnes que promocionen amb pendents i anem mirant vegueria per vegueria, any rere any, els alumnes augmenten, i això ens preocupa, i quan fins i tot

en escoles suposo per la diversitat, la complexitat d'alumnes, fins i tot en juntes d'avaluació s'acaben aprovant i surten alumnes que promocionen. Això em sembla que és com enganyar-nos.

I sí que hi ha recursos PFI, l'FP bàsic, però sí que el que ens podem trobar és que abandonen molts alumnes i que vagin sobretot potser a buscar –fins i tot en casos que coneixem–, de buscar feina i no tinguin els mínims de llegir i escriure. Llavors no sé si hi ha d'haver un planteig que, com a departament ja l'estan fent, de reforçar aquests bàsics, però potser a la secundària i sobretot per alumnat nouvingut que arriba als últims cursos fer alguna atenció especial, perquè si no ens estem enganyant al solitari.

L'altre és que sabem que encara no tenen..., vostès era una cosa que em feien bandera, no tenen cap pla de desburocratització. Una de les grans coses que es queixen els docents és que el que volen és fer de mestres, volen fer de professors i no fer tants papers. I per una pregunta que els vam demanar al departament encara ens han dit que encara no el tenen i no hi ha cap tipus desplegament, llavors no sé quan tardarà o no sé quan veritablement es farà efecte el fet que els mestres en tota aquesta incisió de projectes que els veiem ben encarats, però que veritablement els puguin fer.

Sobre el que ens ha contestat del programa de comprensió lectora, tot el que pugui ser ajudar la comprensió lectora nosaltres no ho veiem bé. Nosaltres quan fèiem la pregunta és que no acabàvem d'entendre que aquest reforçament d'aquest programa vingués de Madrid, vingués del Ministeri, quan l'Estatut d'Autonomia diu que la formació s'ha de fer des de Catalunya. És a dir, poques competències que tenim, prou que se'ns en mengen i encara ens supeditem al Ministeri de Madrid. A més a més contempla ben bé la singularitat lingüística de Catalunya? I en la resposta que nosaltres els vam fer a aquesta pregunta dèiem que fins i tot per la diversitat o per la singularitat de Catalunya hi hauria més dotació. Veritablement n'hi ha?

També semblava que aquest programa acabaria el juny, no ho sé..., o al juliol, no sé si continuarà. És a dir, creixerà de programes? Però sobretot el que ens sap greu és que els propis docents hagin d'estar formats des de Madrid, quan aquí em sembla que hi ha prou capacitat, és com no donar confiança a la formació d'aquí.

I l'altra cosa que li voldríem demanar a part de, evidentment que escolti sobretot els docents que s'estan queixant i això no ens ajuda pel que és la millora educativa i per la tranquil·litat del sistema educatiu, és que quan ha comentat el tema de l'Agència d'Avaluació, que nosaltres tot el que s'avalua creiem important, eh?, perquè ens sembla que no avaluar devalua el sistema, vull dir, que ho veiem molt bé, però ja li vam comentar que no acabàvem d'entendre que no fos censal. Més que res perquè les escoles ja estaven acostumades a tenir aquesta foto de la seva escola per llavors poder actuar. I ens sembla que fer tan pocs centres no sé si ens estarem enganyant i tindrem aquesta foto de tot el que és el sistema educatiu.

I una pregunta concreta que –i acabo–, li volíem demanar és també si aquesta avaluació d'aquests em sembla que al principi eren seixanta-nou centres, ara cent centres i pico, es fa a tot el servei d'educació a Catalunya? Hi ha també centres concertats?

I, a part d'això, gràcies per tota la informació.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies secretari per la seva compareixença, gràcies a la directora general i una salutació també a la resta de l'equip que l'acompanya. Bé, jo centraré la meva intervenció en cinc temes. Currículum, plans educatius, zones educatives, inclusiva i català, a veure si em dóna temps. La consellera Niubó va comprometre's a escoltar la Plataforma del professorat en defensa de l'ensenyament de les ciències, quan es va conèixer la intenció del departament de modificar el currículum de ciències a primer de batxillerat i no ho va complir. No ho va complir i s'ha permès que des del departament l'educació científica es converteixi en una assignatura totalment de segon nivell, una assignatura totalment secundària.

Pensem que la ciència és essencial per entendre el món i per formar sobretot futurs professionals en àmbits claus com són la salut, la tecnologia, la recerca, la

sostenibilitat, entre molts d'altres. I ara, amb la modificació deixem de parlar d'una educació científica de qualitat.

Secretari, nosaltres li preguntem quines respostes han donat a la Plataforma Ciències en Perill. Com pot ser que l'alumnat de Catalunya siguin els que menys ciències reben i el que hi ha ara es reparteix entre assignatures optatives, sense un currículum clar, ni amb oferta a tots els centres educatius perquè dependrà dels recursos de cada centre i, per tant, ja hi som, més desigualtat pels alumnes. Com es veurà afectat l'aprenentatge de les ciències amb una fusió que relega i retalla les assignatures científiques?

Des d'Esquerra diem que encara hi som a temps. Li demanem que facin marxa enrere, que respectin aquesta singularitat de Catalunya que ha estat funcionant i, a més a més, pensem que també ha estat un problema de formes. Van esperar a anunciar-lo el primer dia de vacances dels docents, no fos cas que hi posessin o que hi poguessin dir alguna cosa. Per tant, també li preguntem per què van actuar d'aquesta manera, en fer-ho públic el primer dia de vacances del desembre.

Sobre el desplegament dels plans educatius d'entorn, recentment el departament ens ha respost al compliment d'una proposta de resolució que Esquerra Republicana vam aprovar aquí en comissió, sobre el garantiment i l'enfortiment dels plans educatius. I diuen que estan treballant en un nou acord de Govern. Si no m'erro, avui no n'ha fet referència, parlant dels plans educatius d'entorn, però a la vegada reconeixen que l'ampliació resta condicionada a l'aprovació de pressupostos, per tant ens temem que serà un nou anunci que es quedarà en un titular més. Li demanem si ens pot ampliar la informació de com s'està avançant els processos d'avaluació d'impacte dels plans educatius d'entorn, en col·laboració amb Ivàlua.

I, evidentment, sap perfectament, vostè ho ha dit, que són una eina molt valuosa per municipi i centres d'altra complexitat i zones amb més risc de segregació escolar. Nosaltres restem amatents per tal que els plans educatius vagin sumant-se al territori per afavorir la inclusió, el treball en xarxa, el foment de les competències socials i millorar, millorar també els resultats acadèmics per reduir les desigualtats educatives.

Un altre tema que no n'ha parlat, les zones educatives en referència a l'acord de Govern aprovat el desembre passat sobre el nou model de governança educativa, veiem com s'interpel·la el món local, ens agrada, però queda inconcret, falta aterratge en aquest acord, per tant, li preguntem sobre el pilotatge que es proposa. Trobem a faltar –repeteix–, aquesta concreció, no es redefineix quina corresponsabilitat i quin col·laboratge s'esperaria que s'atorgués als ajuntaments i no s'atterra el model de col·laboració. S'hi descriu, sí, una direcció per part del Departament a la Comissió de Coordinació, es parla de representants municipals, però com es concretarà?

I també, per altra banda volem traslladar la nostra preocupació en la proposta del pilotatge, ja que no és equitativa territorialment. Ni el Camp de Tarragona, ni Terres de l'Ebre, ni Girona hi apareixen. Li preguntem quins han estat els criteris per la selecció? I ens ha parlat de les millores per l'adquisició dels aprenentatges, però no ho aconseguirem fins que no siguem capaços de deslliurar els mestres i els docents de competències que no els pertoquen. Per millorar el nivell d'aprenentatge cal atendre la diversitat i, per tant, és indispensable que a les aules hi hagi perfils que puguin atendre l'alumnat amb necessitats específiques, des de les de salut fins a les de dèficit d'aprenentatge.

Per tant, parlem nosaltres d'incorporació, d'educadors socials, d'integradors socials, de més vetlladores, de pedagogs, de psicòlegs, és a dir, personal d'atenció educativa. Pensem que –des d'Esquerra–, hauria de ser una prioritat de la Secretaria per evitar aquestes desigualtats que es generen fora de l'aula, com vostè mateix també ha assenyalat.

I acabo amb l'àrea de llengües. Li preguntem quines noves accions estan portant a terme, mirant una mica l'estructura se m'acuden preguntes com, està preparada per assumir i implementar tots els reptes que tenim al davant per vetllar pel foment i l'ús de la llengua catalana? I per implementar totes aquelles accions previstes en l'horitzó 4 del Pacte Nacional per la Llengua, com per exemple, com estan evolucionant la implantació de la xarxa d'assessors Elic. N'ha definit les funcions, però no la previsió del desplegament.

I les dotacions a acollida, tampoc. El desplegament també dels tallers d'usos lingüístics, els ULAE, dels sis-cents del curs 25-26, hem de passar a 3.500 l'any 2028. Quina planificació hi ha? I el programa específic d'impuls del català a l'FP, quins avanços s'han fet? I podria continuar... Secretari, és imprescindible reforçar les competències, el pressupost i els recursos, tant materials com humans, per desplegar aquestes polítiques de foment a la llengua catalana, i és una necessitat imperiosa.

I ara sí, presidenta, acabo. Secretari, ens ha agradat la música, ara haurem d'esperar en els propers...

Fitxer 5

Mesos, a llegir aquesta partitura.

I també el felicitem pel seu nou càrrec.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Senyor Secretari, senyora directora, gràcies per la compareixença d'avui. Jo començaré parlant del motiu pel que vaig sol·licitar la compareixença i la informació i després passaré a les línies generals que ha detallat durant la seva compareixença. Ha tret pit dels Elics, però hi ha un problema i per això nosaltres li vam demanar informació, i és que la Generalitat –i això ho venim denunciant des de fa molt de temps–, ha convertit el català en un instrument de control, no només a la societat, sinó també dins de l'aula.

I els projectes ULAE són una bona mostra de com s'ha intentat inculcar als professors una forma d'expressar-se i un idioma d'emprar, no només ja entre ells o dins de l'aula, sinó també amb les famílies. Parlen de garantir el règim lingüístic i han obert la porta a responsabilitats disciplinàries i sancions, i això ho han dit clarament

entitats afins al Govern, que celebren que el decret permet sancionar a qui no compleix el projecte lingüístic, però la realitat és que quan es publiquen els resultats de competència oral en català, es constata que no funciona. Res del que han fet fins ara ha funcionat, perquè les competències orals en llengua catalana disminueixen dins dels alumnes.

I això no ho arreglaran obligant els professors a parlar en una sola llengua, això únicament s'arreglarà amb més lectura, més exigència i més temps. És per això que jo no m'estendré i simplement li diré quatre punts que des del Partit Popular considerem que són prioritaris per començar a millorar la comprensió lectora i la llengua dels catalans, i és prou política coercitiva als docents. Si volem millorar l'ús del català ho han de fer prestigiant la llengua amb més recursos i suport i no amb xarxes ULAEs que acaben sent burocràcia i pressió. I garantir un model respectuós amb la realitat bilingüe de Catalunya, també dins de les aules i amb els drets de tothom. Un marc normatiu ha de donar seguretat, no amenaça. I, sobretot, han de posar el focus en el que veritablement importa, que són els resultats, la disciplina, l'autoritat del docent i l'equitat.

I un cop dit això, sí que hi ha algunes apreciacions de la seva compareixença que m'agradaria parlar. Vostè parla de..., ha fet un mapa una mica de la millora educativa i de com ho encaren, però per començar, no pot haver millora educativa si no cuidem els docents. I actualment els docents –i ho hem vist els últims dies, però també els últims mesos i setmanes–, no es consideren ben cuidats. No cuidem els docents quan estan mal pagats i sobretot quan noten que el respecte i el prestigi de la seva professió, tant dins com fora de l'aula, cada cop és més petit.

Vostè per exemple hi ha coses que crec que des de les administracions podem fer millor. Vaig escoltar una entrevista que li van fer fa uns dies on vostè deia, per exemple parlant de cara, s'ha avançat l'inici de curs, que els professors s'ho poden combinar perfectament sense problema perquè vostè havia sigut docent fins feia relativament poc –cito paraules textuais–, però no sé quan és relativament poc, perquè dins les aules les coses canvien molt dels últims anys i si no m'equivoco des del 2017 que vostè va ser alcalde de Castellar, que vostè no dona classes.

Des del 2017 fins ara les coses a les aules han canviat moltíssim i això també és una realitat de la que vostè ha de ser conscient. No pot parlar del que viuen..., (*Veus de fons.*) Perdoni, presidenta..., no pot parlar del que viuen...

La presidenta

Senyora Candela, si us plau...

Cristian Escribano Ramírez

No pot parlar dels que viuen els docents a les aules si realment vostè no és conscient, fent-se com si sí que ho fos. Però també m'ha fallat molt els tempos, ha dit que a curt termini són les dades, a mitjà termini la concreció i a llarg termini la consolidació, però això sense tempos. M'agradaria, si pot concretar una mica quin és el marc temporal amb el que treballa la Generalitat. També ha parlat vostè que ara es detecten més les persones, els alumnes amb necessitats especials, i és evident que es detecten, però on arriba tard i malament la Generalitat no és en detectar, és en donar solució i en donar ajuda a aquests alumnes que les necessiten.

Ha parlat també d'un nou mapa d'avaluació però el que jo no puc consentir que es converteixi aquest nou mapa d'avaluació és, com per exemple, decisions com la que va prendre el Departament d'Educació que cara, per exemple, a les avaluacions de final d'etapa, seran censals i no mostrals. Això també el que fa és dissimular una mica els mals resultats i això no és una cosa que s'hagi de permetre, perquè al final, si vostès volen saber quines són les dades amb les que treballem, canviar avaluacions per dissimular resultats no és bo. També és veritat que, li ha dit la senyora Erra, han d'acabar amb la burocràcia dins les aules.

I jo només vull acabar molt breument amb una reflexió, i és que vostè ha dit que els resultats trigaran a veure's, perquè és evident que hi ha coses que no són tot el ràpid que ens agradaria. Hi ha coses que sí, com per exemple, fer que els alumnes puguin tenir més hores de ciències a les aules. Això és una cosa que el departament pot millorar i pot arreglar pel curs següent.

I seguint amb el seu símil que feia sobre la Penèlope teixint, jo li vull dir una cosa, la Penèlope podia estar teixint i podia esperar que arribés el seu marit tot el temps que fes falta, però els alumnes no poden esperar a les aules, perquè cada any que passa

sense que la situació real millori dins de l'aula és un any perdut per aquest alumne. I cada any que la Generalitat no fa efectiva aquesta millora dins de les aules és un any que l'alumne aprèn menys i aprèn pitjor.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyor Giménez, senyora Tarapiella per la seva exposició. Bé, doncs si em permet seré molt crític, perquè clar, estem parlant d'una realitat molt molt preocupant i hipoteca el futur de moltes generacions. Malauradament des de l'any 2015 ens trobem amb uns resultats acadèmics a l'escola catalana que són nefastos i, per tant, no podem permetre posar d'alguna manera posar solucions semidemiúrgiques, semimàgiques, per tal de solucionar un problema que és molt molt important.

Els resultats de les proves PISA, PIRLS, TIMSS de competències bàsiques ja indiquen que estem a la cua de l'educació a Espanya i els resultats de l'abandonament escolar indiquen també això estem per sota molt per sobre de la mitjana europea i també molt per sobre de la mitjana espanyola amb la qual cosa la qüestió és molt preocupant i no podem posar d'alguna manera pegats en este vestido que se está rasgando.

Entonces, utilizando la metáfora que ha utilizado usted o la analogía también de Penélope, recuerde usted que sí tenía mucha paciencia, pero hacía y deshacía el tejido de Laertes. Hacía y deshacía. Nosotros no podemos jugar con la educación de nuestros hijos, con el futuro de nuestros hijos, durante veinte años, hasta que llegó Ulises. Entonces, por favor, es una cosa muy seria y como no me va a dar mucho tiempo, porque tenemos el tiempo que tenemos, yo quisiera decirle que tenemos que ir a la raíz.

No nos valen de nada las orientaciones que ahora *el departament* en las distintas áreas está trasladando a la comunidad educativa. necesitamos un marco rector,

unos cimientos sólidos que son los famosos currículums, los decretos de educación básica, que estén sólidamente elaborados. Y cuando digo que tienen que estar sólidamente elaborados quiero decir que contemplen que no se puede estudiar según competencias fluidas, según emociones, según proyectos. No se puede estudiar o proponer un estudio que no esté sistematizado.

Ahora pretenden arreglar o enmendar la plana estas orientaciones curriculares, pero si no tenemos el documento marco que son los currículums, bien diseñados, caeremos en el mismo error. Esto es como un edificio que tiene en sus fundamentos, en sus cimientos, unas deficiencias estructurales enormes, está atacado por aluminosis y llega un momento en que, por muchas soluciones que se le añaden por muchos parches, el edificio no va a sobrevivir y, por lo tanto, hay que derruirlo y cimentarlo sobre unos fundamentos sólidos, firmes y permanentes, unos currículums que necesitan priorizar la enseñanza de conocimientos sólidos, la temporalización, la sistematización de elementos concretos académicos que se han de utilizar y que se han de ir progresando de curso, de ciclo en ciclo esto, es lo fundamental.

Quería comentar muchas cosas. Es evidente que usted dice que..., usted lo ha dicho, que el castellano no está postergado en el sistema educativo catalán. Y tanto que lo está, porque hay una ley que aprobó el Partido Socialista junto con los grupos separatistas en el año 2022, que reconoce que solamente el catalán es lengua vehicular en el sistema educativo catalán, dejando como mera asignatura curricular al castellano. La realidad es la que es y sabemos, porque así lo dice la psicología, porque así lo dice la neurobiología, porque así lo dicen los pedagogos y los psicólogos, que un niño –sobre todo en sus etapas iniciales de aprendizaje–, tiene que aprender en su lengua materna, porque si no, pasa lo que va a pasar y lo que está pasando.

Y usted, que por lo que ha manifestado hasta donde yo sé ha sido docente, ha pisado las aulas, no sé si ha estado en el ciclo de la ESO, los alumnos actualmente, los alumnos de primero de ESO tienen un déficit en comprensión lectora súper preocupante, un veinticinco por cien como media, pero puede ser más. Un veinticinco por cien de los alumnos que llegan a primero de la ESO tienen problemas para entender, para saber leer, para entender lo que leen.

Los planes de lectura, los planes educativos han fracasado absolutamente. Este plan de lectura del que nos ha hablado usted está dotado por 7 millones de euros y le aseguro que está también condenado al fracaso, porque no está sustentado en unos currículums, unos decretos de educación básica que prioricen el estudio de materias y de conocimientos sólidos. La comprensión lectora, la memorización, la evaluación, la no promoción automática de curso y la falta de evaluaciones externas que den la posibilidad de superar un curso si se supera esa evaluación.

Y finalmente le quiero preguntar ¿por qué motivo ahora las pruebas de diagnóstico, por qué las competencias básicas solo se van a someter a setenta centros? Es que hace sospechar que se quieren camuflar los nefastos resultados educativos que han recogido los últimos resultados de las competencias básicas.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Núria Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Bon dia i gràcies a les compareixents. Compartim part del diagnòstic també en l'analogia però per motius diversos i és que Catalunya afronta una situació educativa exigent, que es podria catalogar com a odissea perquè ha de superar mil i una proves, com va fer Ulisses per assolir l'objectiu final i que esperem que aquesta Secretaria sigui capaç d'arribar a idèntic objectiu.

La davallada dels resultats en competències bàsiques –parlem de la lectora, la matemàtica, les llengües–, també fem referència a aquesta unificació dels ensenyaments científics, que en aquesta comissió hem tingut ocasió de debatre en diverses ocasions, però també l'increment de les desigualtats educatives associades a l'origen socioeconòmic o la major complexitat dels centres, especialment a secundària, configurant aquesta complexitat de la situació.

I davant d'aquest escenari el suplement de crèdit no era una mesura merament conjuntural, sinó una decisió política estructural. I la Secretaria de Millora Educativa hauria de ser l'òrgan clau per transformar els recursos en un impacte real a les aules,

el fil que ha d'unir els objectius els programes, el pla d'acció, la governança amb l'exercici de funcions estratègiques en grans eixos, tots directament reforçats per aquest suplement de crèdit.

És el cas de la millora dels aprenentatges bàsics a què feia referència anteriorment, el que implicaria la definició de criteris pedagògics, coordina inspecció i direccions i vetllar per l'equitat en el desplegament, l'equitat i la lluita contra la desigualtat amb mesures com la recuperació dels menjadors escolars a secundària i a centres d'alta i màxima complexitat, com a política de dimensió educativa i no només social, que afavoreix la permanència, la convivència i el benestar i redueix l'impacte de la pobresa infantil en l'aprenentatge, quelcom que requereix coordinar amb l'Administració local la gestió de serveis complementaris i la garantia d'accés en condicions d'igualtat.

O el Pla d'acció i escola inclusiva de concreció de recursos en polítiques públiques per passar del discurs a l'acció, amb més dotacions docents i de personal d'atenció educativa per atendre l'alumnat amb necessitats educatives especials en entorn ordinari i reforçar els equips dels centres, sense externalitzar i amb suport als projectes educatius, fent efectiva l'autonomia pedagògica amb recursos de caràcter real. Per tant, enfortir el sistema públic existent sense crear programes paral·lels.

Programa de...

Fitxer 6

cooperació territorial, de competència lectora al que s'ha referit abastament i, per tant, després m'hi referiré alguna qüestió. O la llengua, la cohesió i els límits del programa LIC, amb una funció pedagògica de suport, no sancionadora, més enllà del relat de control o de persecució en contextos de complexitat lingüística i cultural, com a part de processos d'acompanyament, d'orientació i de formació del professorat, que ni substitueixen ni vulnereu l'autonomia docent. El suplement reforça aquest marc perquè consolida el model plurilingüe i intercultural i enforteix el català des de la pedagogia, que no la imposició, amb garantia del marc legal i pedagògic del sistema.

I una qüestió clau per la salut democràtica de la nostra societat, el compromís del Govern d'actuar davant vulneracions de drets fonamentals i valors democràtics, no com a censura, sinó com a garantia del marc constitucional de convivència als centres i el suplement reforça aquesta capacitat institucional. Per tant, no es tracta d'un pedaç, sinó d'una aposta estructural per la millora educativa, amb aquest rol clau de la Secretaria.

Entrant al terreny de les preguntes, respecte a objectius i activitats, quines serien les tres prioritats estratègiques reals i com es tradueixen en canvis concrets als centres educatius, especialment els de major complexitat? Com garanteixen que la millora dels resultats no es fa a costa de la segregació i selecció de l'alumnat? I com s'avaluarà l'impacte real dels programes sobre l'aprenentatge, més enllà de proves externes? La garantia de recursos addicionals, com arriba efectivament a les aules i no es queda en estructures administratives? Quines mesures específiques s'impulsen per reduir la bretxa educativa d'origen socioeconòmic? I com s'està reforçant el rol de direccions d'equips docents com agents clau de la millora educativa sense sobrecarregar-los de burocràcia?

Com s'ha adaptat el programa ministerial a la nostra realitat sociolingüística i educativa, especialment pel que fa a l'ús del català com a llengua vehicular? Quins criteris s'han utilitzat per prioritzar centres i alumnats al desplegament? I com es coordina amb el reforç de les competències essencials, evitant la fragmentació de programes i saturació dels centres amb iniciatives poc connectades? Paper de professorat i biblioteques escolars al programa i recursos concrets destinats? Com s'aborda la formació docent en didàctica de la lectura, especialment en contextos de diversitat lingüística?

Respecte al pla d'acció, com es concreta amb el desplegament de l'escola inclusiva, especialment amb noves dotacions docents i de personal d'atenció educativa, que hem fet referència anteriorment altres grups, com es garanteix que responen a necessitats reals dels centres i no a criteris uniformes? I quines accions específiques estan orientades a l'enfortiment de la secundària, així com a l'articulació de mesures com la recuperació dels menjadors escolars, amb definició de calendari i indicadors

de seguiment i com es garanteix el retiment de comptes al Parlament sobre la seva execució?

Respecte al programa d'equips de llengua, interculturalitat i cohesió social, funcions, competència i límits específics dels equips i de comunicació als centres educatius? Garantia de la Secretaria del seu rol d'acompanyament pedagògic no tant de control o fiscalització? I com es gestionen els avisos al professorat, amb quines garanties perquè no derivin en processos sancionadors, compatibilitzant model lingüístic, drets professionals i autonomia docent? Vaig acabant, presidenta..., quin paper juguen els equips en la prevenció de conflictes, el racisme i els discursos d'odi als centres educatius, que és un element que ens sembla molt rellevant. I per últim, com s'avalua l'eficàcia dels equips LIC en termes de cohesió social i inclusió i no només d'estricta compliment normatiu?

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular i té la paraula la diputada Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies, presidenta. Gràcies també per la compareixença del senyor Jiménez i de la directora general. Veig que li han fet moltes preguntes. Espero que li doni temps a respondre-les totes. Jo afegiré alguna més, em sap greu. Però sí que volíem..., parlem de només uns pocs temes, perquè jo crec que tot el que afronta des de millora educativa són molts i volem centrar-nos en alguns temes en concret.

D'una banda, amb el tema de la millora educativa, nosaltres creiem que cal començar a aclarir què entenem per millora educativa i amb quins criteris, perquè creiem que no és una qüestió només de resultats mesurables, sinó també una decisió sobre quin model d'escola tenim i com afrontem les desigualtats de partida. I per això nosaltres ens volíem fixar sobretot en els centres d'alta i màxima complexitat, no per singularitzar-los, sinó perquè creiem que és una realitat cada vegada més creixent. Des del 2015 aquests centres s'han triplicat al país i això indica que aquesta complexitat no només és estructural sinó que, a més a més, va creixent.

En aquests contextos d'alta complexitat, nosaltres creiem que reduir la millora educativa a una evolució d'indicadors, indicadors quantitius, ens pot portar a lectures parcials de la realitat. No tots els centres parteixen del mateix punt, no tots disposen de les mateixes condicions i si apliquem mandats homogenis de millora, sovint aquests centres, que són els que més esforços fan, també tenen el risc de quedar atrapats en aquestes dinàmiques de curt termini. Però nosaltres creiem que aquests centres són els que sostenen una part fonamental de la cohesió social del país, amb un alumnat que, com ja heu dit vosaltres, acumula desigualtats que venen de fora de l'escola, desigualtats socials, econòmiques, culturals...

També aquests centres sovint tenen equips educatius en condicions d'instabilitat i, per això, la pregunta de fons creiem que no és només si es milloren els resultats, sinó també si el sistema està creant les condicions perquè aquests centres puguin millorar sense renunciar a aquesta equitat que heu dit que és l'objectiu principal. I, per tant, nosaltres el que voldríem saber és si la definició que vosaltres, des de la Secretaria teniu amb els centres de màxima complexitat, és una millora que se centra en els resultats avaluable o també aquesta millora avaluativa vinculada a les condicions d'aprenentatge i a l'estabilitat dels equips, que també creiem que és molt important. I com s'adapta aquest mandat de millora a les realitats educatives que territorialment són molt desiguals, aquesta alta complexitat està concentrada en zones també molt concretes i, sobretot, també en la secundària.

I també volíem centrar-nos en el tema del català, perquè per nosaltres, quan parlem de millora educativa en termes d'equitat i de condicions estructurals, la llengua és un element central, també, especialment en aquests centres d'alta i màxima complexitat. Ja ho heu dit vosaltres, el català no és només una llengua d'aprenentatge, sinó que per nosaltres també una eina de cohesió social i d'igualtat d'oportunitats. A més a més, amb les dades sociolingüístiques, que ja n'hem parlat molt en diverses comissions, veiem com especialment el problema el tenim entre els joves i no només d'aprenentatge, sinó també de l'ús del català i, per tant, pensem que és fonamental que centrem el tema del català a l'educació com una manera, també, d'eliminar aquestes desigualtats.

Li volíem preguntar en concret pel Decret 21/2024, més enllà dels articles que han estat derogats judicialment, es mantenen vigents aspectes que per nosaltres són claus i que depenen exclusivament de la voluntat del Departament. Entre aquests, per nosaltres, molt importants l'acreditació del coneixement del català del professorat, el decret preveia calendaris d'aplicació ja previstos, no?

I també el paper de la inspecció educativa com a garant del compliment dels projectes lingüístics de centre. N'han parlat de la inspecció al llarg de la seva exposició. Nosaltres creiem que ha d'actuar també com aquesta eina de garantia institucional del dret de l'alumne a rebre una educació en català. I també creiem que no podem obviar aquest escenari proper obert pel Tribunal Constitucional respecte a la Llei 8/2022, que creiem que pot aportar també, equiparant el català i el castellà o equiparant la vehicularitat amb la curricularitat, i ens podem trobar en un escenari de facto de buidatge del model d'immersió. I llavors nosaltres creiem que aquí cal abordar i voldríem saber quines són les polítiques que prepara el Departament.

Llavors amb aquest, les preguntes concretes són, què preveu d'aplicar dels decrets, dels articles vigents del Decret 91/2024 pel que fa bàsicament a l'acreditació del professorat, quines instruccions concretes pensa donar la inspecció educativa perquè exerceixi aquest paper de garantia del projecte lingüístic de centre, també demanar aquest retrocés de l'ús del català entre els joves, quines mesures específiques impulsa la Secretaria per promoure un ús real del català als centres educatius, i també quines són les polítiques que pensa aplicar davant aquesta possible sentència del Tribunal Constitucional, que equipari la llengua vehicular i curricular.

Teníem també algunes preguntes, només els posaré una que crec que no ha sortit fins ara. Pel tema de l'FP, sí que els han preguntat per la oferta educativa en català a l'FP, però m'agradaria saber també si hi ha una ampliació de l'oferta pública de formació professional, sobretot en aquells territoris on avui l'oferta pública és clarament insuficient.

I també, moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I, finalment, és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per avançar i té la paraula la diputada Gisela Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Moltes gràcies, presidenta. Benvingut secretari a la Comissió d'Educació i Formació Professional i, evidentment, moltes gràcies per la seva explicació i la del tot el seu equip que l'acompanya, la directora general i tot l'equip que està assegut darrere de la sala, benvingudes totes, també.

Bé, vostè ha començat dient una frase, ha començat no així, però ha dit una frase per nosaltres molt contundent i ens agradaria que pivotés tota la nostra intervenció en aquesta frase. Vostè ha dit que la gran prioritat més o menys seva era assolir la millora educativa en els aprenentatges durant aquesta legislatura. I evidentment la destaco perquè és un gran repte, no només de contundència sinó també de calendari. En un mandat, millorar l'educació i a sobre que sigui significativa, que es noti, és un gran repte, evidentment molt ambiciós, però molt necessari.

I per què diem això? Doncs perquè els darrers anys venim d'una corba, si podem dir, d'empitjorament. Tothom, les veus que m'han precedit, inclús aquelles que han sigut govern durant molts anys, també han mencionat aquest decreixement. I sortint dels retrets el diagnòstic és multifactorial, hi ha moltes raons i no hi entrarem.

Però sí que volem mencionar una qüestió que vostè també ha explicat, i és que és veritat que darrerament, o en els darrers anys, li hem demanat a l'escola que faci moltíssimes coses, que resolgui aspectes que potser els adults no hem sigut capaços de resoldre, com per exemple reduir la bretxa digital i ser competents en aquesta matèria, coeducar per ser lliures, garantir la igualtat d'oportunitats en el seu més ampli sentit, reciclar, vint anys reciclant a les escoles i encara els adults no reciclen, tenir cura del medi ambient en general i tenir una reflexió també en contra o per un abús responsable del consum energètic, conèixer i estimar i cuidar el patrimoni que envolta cada escola, i un seguit de coses interminables, i evidentment, ensenyar les matèries.

I potser tot això –com deia al principi–, no ho hem resolt els adults i li hem demanat a l'escola que sí que ho faci. I per què hem fet això socialment? Perquè sí que tenim aquesta confiança i aquesta esperança en què l'escola realment és una eina o és la

millor eina o el millor servei públic per transformar la societat. I evidentment ho és. I potser el gran repte que aborda avui l'escola és aquest, és un altre, és com un seguit de capes que vostè també mencionava i això pot ser una de les grans raons de per què avui estem parlant aquí.

Hi ha un altre gran repte que també volia mencionar, que era aquest abordatge de la complexitat que ha anat en augment. Vostè també ha fet esment i la consellera ho fa de manera molt seguida, aquest creixement de la complexitat a l'aula que també, no és una cosa estranya, perquè socialment també hi ha una complexitat a la societat i nosaltres, els que estem aquí, polítics i polítiques, fem aquest abordatge de manera continuada, en aquesta societat cada cop més complexa.

Però bé, aquestes i més raons són part del diagnòstic i també volem allunyar-nos una mica d'aquest relat catastrofista que molts s'empenyen a difondre i que crec també que no ens ajuda a fer, a projectar aquesta millora i a centrar-nos en les possibles solucions del tema que tenim. El que sí que podem dir, i aquesta frase sí que m'agradaria dir-la, i és que avui és molt més complex fer classe amb un cert èxit o amb unes certes garanties que fa vint o trenta anys. Vostè després ja contestarà, però fa molt poc que era «profe» i, per tant, això ho podrà explicar molt bé.

Per tant, agraïm molt que vostè avui vingui amb solucions i amb eines que s'estan posant en marxa per revertir precisament aquesta situació. Agraïm molt en especial algunes d'elles, per exemple, l'augment considerable dels recursos per l'abordatge de la gran diversitat i en especial de les necessitats educatives, que vostè ha mencionat, també el rigor de les eines per a la millora. De res serveix sumar i sumar capes, vostè ho ha dit, de res serveix una política només incrementista de manera continuada, si després no tenim aquestes solucions que garanteixin aquesta millora que avui busquem.

Aplaudim també la descripció que s'ha fet dels sabers, aquestes orientacions molt clares i aplicables a l'aula. Què hem de fer, què hem d'ensenyar en cada moment i quan, no? Aclarir tot això ajuda molt els docents que estan en el dia a dia. Coincidim també amb la decisió d'enfocar molt en les matemàtiques i en la comprensió lectora. Per què? Perquè tenen aquesta dimensió i aquesta capacitat de millorar la resta de competències i es tracta d'això.

Els demanem com a departament que prioritzin recolzar el professorat i que generin aquesta relació de confiança. No em refereixo només a la relació de confiança entre l'aparell del departament i els docents, que per suposat sí, sinó aquella confiança que hem d'establir entre els docents i la resta de la societat, de les famílies en concret. Ells i les docents i els seus lideratges pedagògics són les nostres grans eines. Necessitem una bona formació i guies molt clares.

També la figura dels inspectors, que...

Fitxer 7

també s'ha mencionat, és fonamental per nosaltres en aquest engranatge i en la metodologia d'avaluació que vostè explicava. Posem, òbviament, en valor la reactivació de l'Agència d'Avaluació com una gran eina que ens ha de dur a aquesta millora continuada i, per tant, gràcies per explicar aquest pla de treball que, evidentment, compartim políticament.

S'han fet moltíssimes preguntes i també s'ha mencionat el que jo li vull demanar, li vull preguntar, ho ha fet Esquerra Republicana en concret, però vostè ho ha mencionat d'una pinzellada molt per sobre i per nosaltres és molt important i sempre que tenim l'oportunitat, posem en valor aquesta relació de corresponsabilitat i de compartir la mirada amb el món local. Vostè sap que molts de nosaltres venim, i vostè mateix també, del món local i creiem que aquest binomi és essencial per a aquesta millora educativa.

Jo també li pregunto per les zones educatives. Sabem que està en un pilotatge, però ens agradaria saber una mica més i que ens pogués explicar una mica aquesta eina, gran eina de governança que ja estava prevista a la LEC des de fa molts anys, no és res nou, però que mai s'ha acabat d'aplicar i creiem que és molt important. Per què? Perquè acosta la decisió al territori, que és on estan les necessitats reals i això té un potencial que creiem que és imparable.

Gràcies, per suposat, per la seva explicació, per la motivació amb la que ha vingut i per la contundència de les eines que avui ha compartit. Com deia al principi, el repte és molt gran, però estem segurs que amb aquestes noves eines, aquesta legislatura

aquest Govern serà capaç de fer aquesta millora molt perceptible per la resta de la societat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I un cop han intervingut tots els grups parlamentaris, té vostè, senyor Giménez, senyora Tarapiella, tenen vostès un torn de rèplica d'un temps màxim de vint minuts.

Ignasi Giménez Renom (secretari de Millora Educativa)

Molt bé, doncs, moltes gràcies. Una prèvia que m'agradaria fer-los avinent, i és que, molt agraït, en aquest cas, per l'acollida i molt agraït també pel to de les intervencions, perquè em sembla que situen el debat en la seva complexitat, però també en els elements fonamentals que poden suposar aquesta palanca de millora, que em sembla que tots i cada un dels diputats i diputades d'aquesta comissió pretenem, aquest no deixa de ser un objectiu de país, i em sembla que és un objectiu també compartit per tots i cada una de vostès i pel conjunt del Parlament, i per tant, en la mesura que són representants dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país, doncs és la voluntat en aquest cas que tots desitgem i anhelem.

Dit això, jo crec que..., intentaré fer una intervenció no centrant-me segurament en tots i cada un dels diputats, però sí que hi ha unes qüestions que jo crec que han aparegut. La primera d'elles és la qüestió relativa als docents. Jo crec que en la meua intervenció, precisament a l'inici de la intervenció he volgut fer avinent també aquesta situació en relació amb el col·lectiu dels docents. És evident que hi ha tota una sèrie de demandes, que des del Departament –i aquesta és la voluntat expressada també per la consellera Niubó i pel conjunt del seu equip–, de voler donar resposta a aquesta demanda que ens fan els docents davant d'aquesta situació de complexitat, de dotar-se dels instruments, les eines, de dotar-se en aquest cas dels recursos, dels programes i dels projectes que permetin dur a terme la seva feina d'una manera molt més efectiva. Això és evident, no?

I és evident que al final el topall del conjunt del sistema educatiu és el topall de la qualitat dels docents. Abans n'he fet referència, fins al curs 24-25, en aquest cas

interpel·lo el diputat del Partit Popular, estava a l'aula, o sigui, fa ben poquet. Segurament era un rara avis, que compartia certes responsabilitats polítiques amb l'exercici de la tasca docent en un centre. A mi em semblava que això és absolutament pertinent i que no és que m'habiliti més per parlar de res, però en qualsevol cas sí que tinc molt present què és el que passa en aquest cas a les aules i la veritat és que aquesta complexitat és evident. Jo crec que n'ha fet referència també en aquest cas a la diputada del PSC, la Gisela, d'una manera molt clara.

Em sembla que tots ho tenim present, la situació social que en aquests moments té el país, i que això, de retruc, acaba impactant també als nostres centres educatius, perquè al final els centres educatius no deixen de ser un mirall del que passa al conjunt de la societat, doncs acaba impactant i que, per tant, hem de tenir tots aquests recursos, programes, projectes, iniciatives que permetin abordar amb garanties aquesta complexitat. Jo crec que en aquest cas tenim la mirada molt posada en els docents. Fixin-se que una de les polítiques importants a llarg termini, la qual acabava assenyalant, és la formació que ha de poder tenir aquesta coherència, aquesta transversalitat des que s'incorpora un docent fins que, en aquest, cas és capaç de poder desenvolupar dins del sistema l'encomana d'aquesta millora educativa, sense cap mena de dubte.

Per tant la mirada en els docents, la mirada amb relació a aquesta millora també que s'ha de dur a terme en la formació, jo crec que nosaltres la tenim molt clara, la tenim molt present i la volem fer. Fixin-se, perquè aquesta és una de les principals demandes que ens fan els docents, abans n'ha fet referència a algun dels diputats, no recordo qui, disculpin-me, feien referència a què no s'havien dut a terme programes de desburocratització.

Recentment hi ha hagut un acord de govern, el Pla de Rescat, dotat amb més de 120-130 milions d'euros aproximadament, i que ha de permetre poder posar al dia tots i cada un dels diferents aplicatius per tal de poder facilitar tota aquesta tasca que no té a veure amb el lideratge pedagògic, que segurament té a veure en alguns moments en qüestions més de gaire administratiu que necessàriament també han de dur a terme els docents i que intentem també donar sortida i solució a part d'aquestes demandes que ens acaben fent.

Jo els recomanaria en aquest sentit que observin també aquest acord de govern, perquè em sembla que és dels acords de govern transcendents que s'han dut a terme durant aquest any 2025. Es va aprovar, si no vaig errat, a finals del mes de desembre i per tant, diguem-ne, amb molta expectativa per part del departament l'estem impulsant per tal de poder dur a terme aquest desplegament tan aviat com sigui possible, perquè això significarà un impuls sense cap mena de dubte a la desburocratització real i efectiva en els centres educatius. Per tant, diguem-ne aquí i en aquest punt estem avançant i em sembla també de justícia poder-ho comentar en el marc d'aquesta comissió.

Dit això, hi ha dos temes que jo crec que han aparegut, segurament han estat possiblement o han centrat part del debat educatiu durant els últims mesos fins i tot diria fins als últims anys. M'agradaria fer-hi esment d'una manera més pausada i centrada, perquè em fa la sensació que segurament o ens hem explicat molt malament des del departament o vostès han fet una recepció que no seria del tot correcta i adequada i jo crec que s'han de treure a col·lació.

El primer d'ells és el tema del currículum i del batxillerat. A mi em sembla que no s'ha fet justícia i fixin-se en el que diré ara. Nego la major. Aquest canvi que s'acaba produint únicament i exclusivament per tal de poder atendre en aquest cas el requeriment del ministeri no significa en cap cas que hi haurà menys hores de ciència al batxillerat i els interpel·lo directament a que puguin revisar quina és la proposta que ha fet el departament en aquest sentit.

Vostès saben que, al final, en el currículum a batxillerat hi ha unes assignatures que són les comunes, aquestes no es toquen, són dotze hores, estem parlant que tenen exactament la mateixa càrrega horària, si vol els hi detallo, llengua catalana i castellana són dues hores, filosofia dues hores, llengua estrangera tres, educació física dues i la tutoria una hora. Es mantenen exactament iguals. Tenim les assignatures en aquest cas de modalitat, aquestes fixin-se que en el decret actualment vigent –perquè encara no s'ha acabat, estem pendants en aquest cas de la comissió jurídica assessora per tal de poder procedir a la seva aprovació–, són un total de nou hores, hi ha en aquest cas una matèria de modalitat obligatòria i dues en aquest cas de modalitat optativa.

La càrrega horària d'aquestes assignatures de modalitat són nou hores i amb la proposta que fa el Departament en aquest sentit passen de tres hores a quatre hores, per tant s'incrementa la modalitat. Per tant, si ens dirigim directament a l'itinerari formatiu del científic tecnològic, del batxillerat científic tecnològic, els estudiants, una vegada estigui aprovada aquesta modificació al currículum de batxillerat, cursaran una hora més de matemàtiques, això d'entrada. Perquè la matèria, en aquest cas de modalitat obligatòria, fins ara feien tres hores de matemàtiques i ara en faran quatre, per tant això significa un increment.

És veritat, en aquest cas i atenent al requeriment que ens va fer arribar el ministeri, la matèria de modalitat optativa, que fins ara era física, ara serà física i química, o era química i ara serà física i química, d'acord? I que, per tant, la matèria de modalitat optativa 2, que en aquest cas era biologia o podia ser geologia, en aquest cas serà biologia i geologia. Jo crec que la biologia i la geologia també són matèries científiques. Una altra cosa és que abans es podia fer física i química, com a assignatures independents, ara es farà física i química, biologia i geologia, però biologia i geologia, que jo sàpiga, són ciències tant com qualsevol altra de les ciències que es puguin estudiar en l'àmbit universitari, per exemple.

I, a més a més, fixin-se, per tal de poder dur a terme aquesta ampliació en les matèries de modalitat, passant de tres a quatre hores, reforçant en aquest cas les matemàtiques, però també donant aquesta visió que un estudiant que abans feia física i química, ara, si més no, també obtindrà nocions en biologia i geologia, cosa que, a mi em sembla, que tots estarem d'acord, que no està de menys, que està bé que també tinguin nocions de biologia i geologia. Tampoc hem de tenir uns itineraris a batxillerat tan hiperespecialitzats, per això ja hi ha els estudis postobligatoris i la universitat. Fixin-se que després, en les optatives, que és així, és a dir, hem pogut reforçar aquestes matèries de modalitat perquè hem reduït la càrrega horària de les matèries optatives, que abans eren de nou hores i ara passen a ser de sis. Per tant, és veritat, aquí sí que hi ha hagut una reducció.

Les matèries, en aquest cas, optatives, és obligatori en aquestes sis hores, en la proposta de nou batxillerat que fa el departament, que s'hagi d'oferir obligatòriament en tots i cada un dels centres del país ampliació de física, ampliació de química,

ampliació de biologia i ampliació de geologia. Això significa que, amb una bona orientació als alumnes, en funció també dels estudis que vulguin cursar després, el normal és que tindrà una assignatura de modalitat que serà física i química, i que després en l'optativa pot triar una ampliació de física, o pot triar una ampliació de química, o pot triar una ampliació de biologia o una ampliació de geologia, perquè tots i cada un dels centres del país acabaran oferint aquestes matèries.

Per tant, si alguna cosa, diguem-ne, podríem dir de l'actual proposta de batxillerat és que té precisament un biaix científicista, li diuen, que ve de les humanitats. O sigui que en aquest sentit, jo crec que no és del tot correcte aquestes apreciacions i aquests clixés. I els recomanaria en aquest sentit que poguéssim fer una anàlisi allò, detallat, en relació amb la proposta que porta el departament, perquè no és veritat que significa una devaluació de les ciències, ans al contrari.

Dit això, per què fa aquesta proposta el departament? Precisament per reforçar el que considerem que són els coneixements bàsics. Ja hi tornaré després, amb el tema dels coneixements bàsics, perquè m'ha agradat molt la intervenció en aquest cas del diputat de VOX, perquè segurament coincidim en part de l'anàlisi. Però, fixin-se, el que necessita en aquests moments el sistema, el sistema educatiu, i aquest és l'anàlisi, i jo diria que és bastant compartit en aquesta sala, és la necessitat de poder estabilitzar i consolidar. El que no té cap mena de sentit és que en un currículum que porta tres anys de vigència agafem i el modifiquem completament, de tal manera que puguin donar resposta a les peticions del moment.

Això de l'educació, i ara utilitzaré aquesta metàfora, que com a metàfora sempre funciona parcialment de Penèlope, no va de fer i desfer. Es tracta, sobretot, en aquest sentit, de la tasca constant, que mai s'acaba de fer del tot, i en tres anys nosaltres no tenim la capacitat de poder valorar si aquest és un bon o un mal currículum. Ja li dic jo ara d'entrada, com a secretari de Millora Educativa, si fos responsabilitat meva tornar a fer un currículum, segurament no seria exactament el que tenim en aquests moments. Però més enllà de la meva opinió personal, el que hem de ser capaços entre tots és de veure si funciona o no funciona aquest currículum i quins resultats acaba donant.

El que no podem fer és, just en aquest tercer any d'aplicació del currículum, quan encara s'està acabant de desplegar, de començar-lo a modificar completament i desorientar els nostres docents que estan a l'aula amb relació a noves assignatures i noves càrregues horàries. La intervenció que ha fet el departament en matèria de batxillerat és intentar intervenir en el mínim en el currículum, perquè més enllà que no sigui el currículum que hagi fet aquest equip, l'equip de la consellera Niubó, entenem que hem de poder donar continuïtat i després, quan toqui, poder fer una valoració de si realment el currículum ha tingut l'efecte que s'esperava.

Mirin, l'actual currículum és de fa tres anys, però l'anterior és de l'any 2015, i l'altre és, em sembla, del voltant del 2007. És a dir, la vida útil d'un currículum és al voltant dels set-vuit anys. El que no podem fer és que en el tercer any, agafem i el canviem tot. Perquè, precisament, i em sembla que aquest és un tema en el qual tots i cada un dels diputats i diputades convindríem, el que necessitem, en aquest cas, és grans consensos en el país amb relació a les polítiques educatives. Si alguna cosa necessita un consens transversal, és en educació. En moltes altres qüestions potser no tant, però escolti, si fóssim capaços entre tots de poder fer un pacte d'educació com s'ha realitzat en el passat, en relació amb aquestes qüestions transcendents, ja els dic jo que la voluntat del Departament hi seria per tal de poder arribar a aquests grans consensos de país en relació amb matèria educativa, perquè em sembla que és absolutament fonamental i aquest és un tema fonamental.

Dit això, una altra qüestió que jo crec que aquí..., no sé com dir-ho, eh?, però que també necessitem entre tots millorar. També el departament a l'hora d'explicar-se, no ho dic pas..., i faig referència, que a més ens acompanya la Núria Planas, que és la...

Fitxer 8

nova directora de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació. No s'hi val diputats, i dic sobretot en aquest cas el diputat del Partit Popular i el diputat de VOX, no s'hi val, perquè clar, els mals resultats del país què són culpa, no? És a dir, els mals resultats del país en els quals vostès avalen les seves opinions es fan a través d'unes proves, habitualment que són les proves PISA.

Pregunta, com són les proves PISA? Són proves censals. Les proves que fem de final d'etapa, preguntem a més centres i preguntarem a més centres amb aquesta nova modalitat que passem de censal a mostral, que no pas el que està fent PISA a través d'aquestes avaluacions. Ah, o sigui, per determinar que hi ha una baixa qualitat educativa, utilitzem en aquest cas una mostra que és mostral, que és més petita que la que utilitzarem nosaltres en aquest cas per tal de poder fer el final d'etapa. A mi em sembla que no és correcte. Precisament l'impuls que s'ha fet a l'Agència d'Avaluació i Prospectiva, que és un organisme independent recollit ja anteriorment en la LEC, el que pretén és que, totes i cada una –en aquest cas de les proves–, puguin respondre a la finalitat per la qual es van idear.

I les proves de final d'etapa són per informar el sistema. I per informar el sistema no cal fer una mostra que sigui censal a tots i cada un dels centres. No ho fa PISA, no ho fan les proves internacionals, per què ho hem de fer nosaltres? Per això els he dit en la intervenció que aquest nou mapa d'avaluació pivota especialment sobre les proves diagnòstiques. Les proves diagnòstiques són aquelles proves que es realitzaran a mitja etapa, per tant es realitzaran a quart i a segon de l'ESO, per tal que els centres, d'una manera clara, i especialment els professors, tinguin coneixement del procés d'aprenentatge que duen a terme els seus alumnes, i si han de dur a terme algun tipus d'ajust perquè al final de l'etapa educativa, ja sigui a primària o a secundària, puguin dur a terme una intervenció que sigui efectiva.

I, per tant, aquestes són les proves importants. I ens agradaria, més enllà de clixés, que puguin entendre que les de final d'etapa o les de *evaluación del sistema*, que a partir d'ara durà a terme el ministeri, són proves que la seva finalitat exigeix que, en contra de ser sensual, sigui mostral. I en això estem. I escolta, farem mostres absolutament representatives, aleatòries, científiques, en funció de la complexitat del centre, en funció de la dimensió del centre, en funció de la titularitat del centre, responent en aquest cas al que comentava la diputada Erra. Evidentment hi haurà una distinció entre els centres concertats i els públics, i que serà una mostra aleatòria, científica, avalada.

Hi ha un comitè científic a l'Agència. Per tant, si us plau, siguin rigorosos en relació amb això, perquè estan generant i traslladant un discurs amb relació a les proves

que a mi em sembla que és absolutament injust i a mi em sembla que no pot ser en cap cas l'opinió d'uns diputats informats com els que són vostès aquí en aquesta Comissió d'Educació. Poden estar en contra de les modificacions, d'acord, però si us plau no atïin un discurs en el qual aquestes proves sembla que així millorarem resultats. Escolti, això serà una fotografia absolutament fidedigna de l'estat de l'educació del país.

I a mi em sembla que aquesta és una qüestió que a mi m'interpel·la directament, interpel·la també l'Agència i que no ens podem quedar callats davant d'algunes insinuacions que a mi em sembla que són greus, perquè no podem generar més desconfiança en el sistema. Estem aquí entre tots per generar més confiança. I escoltin, si volen en aquest sentit més informació, que sàpiguen que em tenen a la seva disposició i evidentment a la directora de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva també, per tal de poder resoldre qualsevol dubte que puguin tenir en relació amb aquest nou mapa d'avaluació del sistema. Em sembla que és fonamental.

Una altra qüestió que a mi em sembla també important i deixin-m'ho dir també en aquest cas al diputat del Partit Popular. No coaccionem. És que no ho fem, des d'un punt de vista lingüístic, ningú. Ningú. És que jo crec que aquestes qüestions són importants de dir-ho amb tota la claredat. O sigui, aquest imaginari que vostè acaba traslladant en el marc d'aquesta comissió, que hi ha uns suposats comissaris, si em permet, lingüístics que es diuen LIC, que van als centres i que estan mirant que tothom parli català, no sé què vol que li digui, això no és la realitat.

Per mi hi ha dues possibilitats aquí. Que això s'inscriu en una lògica política determinada que jo diria fins i tot de mala fe o que vostè, en aquest cas no sap què és el que està passant al centre. Jo el convido i l'hi dic en aquesta comissió amb tota solemnitat, a poder acompanyar-nos a nosaltres a qualsevol reunió amb un equip LIC perquè pugui veure la tasca absolutament encomiable que estan fent per tres temes que han sortit en el marc d'aquesta comissió i que ens semblen fonamentals. Per una banda, la feina que fan amb les aules d'acollida. A les aules d'acollida ens hi juguem el país. I els responsables dels LIC estan treballant mà a mà amb les aules d'acollida perquè aquesta acollida de l'alumnat nouvingut es pugui donar en les millors condicions. Aquí ens hi estem jugant molt com a país.

Amb la xarxa de comprensió lectora, els LIC també tenen un paper fonamental en aquesta xarxa de comprensió lectora. Fixeu-vos, un dels programes estrella, i ara respondria aquí el que comentava la diputada la senyora Ana Erra, eh?, escolti, si ve finançament del ministeri, que és finançament europeu, nosaltres no hi pensem renunciar perquè ens sembla que l'objectiu és molt més important que no pas d'on arriben els fons. Només faltaria. Nosaltres aquí estem per aprofitar aquests recursos i la xarxa de comprensió lectora és un projecte únic i singular que tenim aquí a Catalunya i que evidentment és l'aposta del departament amb relació a la millora dels resultats en matèria de competència lectora.

I finalment, el tercer punt clau que duen a terme els LIC. Abans li he dit les aules d'acollida i he fet referència a la xarxa de comprensió lectora. I el tercer dels elements que duen a terme els LIC, més enllà d'aquests dos, de les aules d'acollida i a la xarxa de comprensió lectora són els projectes educatius, els projectes lingüístics de centre. Jo crec que aquest és un element fonamental també del conjunt del país i a mi em sembla que la seva feina..., és més, en aquest sentit són un element absolutament troncal i fonamental.

Jo crec que generar en aquest cas dubtes en relació amb quina és la tasca que realitzen als centres educatius els LIC em sembla que no és pertinent en aquest sentit i no és rigorosa. I jo crec que de la mateixa manera que vostès ens exigeixen aquí al Departament d'Educació cert rigor, jo també els demano que, clar, traslladar al conjunt de la classe política i dels ciutadans i ciutadanes coses que no són, jo no vull dir que hi hagi algun LIC que alguna vegada en un moment determinat hagi pogut fer alguna asseveració que no fos pertinent, escolti, ens la trasllada i sense cap mena de dubte actuarem en contundència amb relació al que hagi pogut fer un LIC o qualsevol altre docent o qualsevol altre personal educatiu que tenim en els centres.

Pensin que tenim més de vuitanta-cinc mil docents i més de cent mil treballadors al conjunt del sistema educatiu, és evident, però clar, traslladar amb aquesta lleugeresa amb relació al paper que realitzen els LIC jo crec que no és pertinent i així l'hi dic amb..., *sin acritud*, que deia aquell, no?, només faltaria però em sembla que no és de rebut que en aquest cas –i també ho he intentat deixar clar en la meva intervenció

d'entrada—, doncs la importància que tenen els LIC en uns moments com els actuals, en els quals l'acollida a la població nouvinguda és un dels elements centrals i, per tant, importants.

I em sembla que se m'està acabant el temps, em queden unes quantes...

La presidenta

No, s'ha acabat, s'ha acabat, no...

Ignasi Giménez Renom (secretari de Millora Educativa)

Ah, d'acord. Amb relació a l'acord de govern, que també es va aprovar el mateix dia que s'aprojava el Pla Rescat en temes de desburocratització es va aprovar les zones de governança educativa. Tenim un pilot, tenim en marxa, confiem en el paper del món local i fixin-se, em sembla que ho ha dit la diputada, la Gisela Fuster, em retrotrau també a la LEC, que m'agradaria també que fos la gran reivindicació i així acabo la meua intervenció perquè la LEC ens deia tres coses fonamentals. Ens deia, avaluació —i ho intentem dur a terme aquí, aquesta avaluació—, ens deia una cosa molt important també que és lideratge pedagògic, lideratge dels centres educatius, lideratge dels docents.

I la tercera cosa, precisament apunta a les zones de governança educativa, corresponsabilitat. Per tant, jo crec que difícilment hi ha hagut una llei amb tant consens com la LEC, reivindicuem-la, fem la nostra, siguem capaços de poder-la desplegar, nosaltres des d'aquesta Secretaria de Millora Educativa ho farem en la mesura dels nostres possibles i evidentment, esperem que acompanyats de tots vostès, perquè ens sembla que és un propòsit que, com a país ens interpel·la a tots i cada un de nosaltres.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, secretari de Millora Educativa, senyor Ignasi Giménez. En principi, doncs si no hi ha ningú molt necessitat de fer una pregunta molt concreta, però en principi..., sí, senyora Erra...

Anna Erra i Solà

És la que he anat més ràpida, eh?, presidenta, gràcies. No, només volia dir una cosa i no entraré en cap tema, però amb el que comentava i tota la defensa que ha fet que ha fet, que ha negat la major del currículum de batxillerat, jo només li recomanaria una cosa és a dir, vostè ens ha explicat allò de la Penèlope i el fer i el fer, eh?, que tots li hem agafat i per això l'hi vull dir, però també és allò curiós que quan aconseguixen l'acord de tothom, comunitat educativa, científica, no sé qui va en contra..., sap allò del cotxe que tothom li va al contrari i diuen, ostres, tothom s'equivoca. Només li vull dir que, tant que demana consens i que vol consens i que el pot tenir, tampoc menystingui el que està dient la comunitat educativa.

Ignasi Giménez Renom (secretari de Millora Educativa)

Jo no menystinc el que diu, en aquest cas, una part, en aquest cas una plataforma que són els docents de Ciències en Perill. Jo no menystinc ningú només faltaria, però jo també els hi demanaria que si aquí hem intentat basar part de la nostra intervenció i part de la seva feina diària en evidències, vagin a la font original. Vagin a veure el decret i sumin hores, perquè això sí que és inapel·lable, anem a sumar hores i anem a veure quantes hores es destinarà a ciències, perquè després hi ha discursos a vegades que no s'aguanten i jo crec que això també és important de dir.

Gràcies.

La presidenta

Bé; gràcies, senyor Giménez, senyora Tarapiella per la seva compareixença, per la seva intervenció.

I en aquests moments suspendrem la sessió trenta segons per acomiadar els compareixents i per continuar amb l'ordre del dia.

(Pausa llarga.)

Fitxer 9

La presidenta

Si us plau, si poden anar prenent..., (*Pausa.*) Senyors diputats si els hi sembla, poden anar seient.

Sol·licituds de compareixença i compareixences

356-01215/15, 356-01235/15, 356-01258/15, 356-01274/15, 356-01278/15,
356-01282/15 i 356-01291/15

Doncs passem als següents punts de l'ordre del dia que són les votacions de les sol·licituds de compareixença. La número 5 és d'una representació de l'Associació d'Ensenyants de Música de Catalunya, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional, perquè informi sobre l'activitat de l'associació. La següent, d'una representació de la Plataforma de Treballadors de la Concertada per l'equiparació, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional, perquè informi sobre la demanda d'equiparació de les condicions laborals de l'escola concertada amb les de l'escola pública. La número 7, una representació de les xarxes Sírius davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre les conclusions del projecte europeu Sírius Watch. La número 8, una representació de la Federació de l'Ensenyament de la Unió Sindical Obrera de Catalunya, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional, perquè informi sobre el reconeixement d'autoritat pública a tot el personal docent. La número 9, compareixença d'una representació del Sindicat Junts Docents de Religió de Catalunya, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional, perquè informi, sobre les condicions laborals del col·lectiu que representen. La número 10, compareixença d'una representació de la Plataforma Catalunya zero-tres, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional, perquè informi sobre l'educació en l'etapa de zero a tres anys. I la darrera, compareixença d'una representació de la Fundació Bofill, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional, perquè presenti l'informe «L'Escola concertada avui, propostes per revisar els concerts educatius en clau d'equitat».

Aquestes sol·licituds de compareixences poden votar de manera conjunta o algun grup demana votació separada, no? Les podem votar conjuntament? (*Pausa.*)

Bé, doncs vots a favor d'aquestes compareixences?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs queden aprovades per unanimitat.

**Proposta de resolució sobre la planificació de l'oferta educativa a
Terrassa el curs 2025-2026**

250-00370/15

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el número 12, proposta de resolució sobre la planificació de l'oferta educativa a Terrassa el curs 25-26, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i per defensar-la té la paraula, en primer lloc, la diputada Irene Aragonès per defensar aquesta proposta de resolució.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Primer de tot deixi'm saludar els representants de la comunitat educativa i també representants de l'Ajuntament de Terrassa, sigueu benvinguts a la Comissió d'Educació i Formació Professional. Presentem aquesta proposta de resolució que passa ara per comissió però que va ser registrada gairebé fa un any, el març de l'any passat, quan coneixíem la retallada més gran que Terrassa patia en la planificació de l'oferta educativa del curs passat. I no per això ha quedat atemporal i és important que avui situem de nou aquest debat al centre, ja que la previsió pel curs 26-27 sembla que no sigui massa esperançadora, preveu el tancament de dues línies que podrien ser fins a tres, a l'espera de conèixer però, això sí, quins centres afectarà.

Per tant, aquesta proposta de resolució volem..., la presentem perquè volem evitar que es posi en perill la qualitat de l'educació pública, volem garantir l'èxit d'experiències prèvies a partir del Pacte contra la segregació i del pacte de ciutat que té Terrassa per la ràtio vint, impulsat el mandat passat a l'Ajuntament. Experiències, a més a més, que van permetre fer un pas endavant extraordinari en la disminució de la segregació i que demostren que és possible, que és possible trobar solucions per adaptar de forma més efectiva l'oferta educativa. I, sobretot, perquè no ens podem permetre desentendre'ns de tot un treball col·lectiu que el de la comunitat educativa d'aquesta ciutat ha fet en lluita contra la segregació.

Amb l'acceptació de l'esmena que el PSC ha fet a la proposta de resolució, volem mantenir aquest gran consens existent i, a més a més, no només mantenir-lo sinó que el volem preservar per tal de garantir que l'oferta s'adeqüi a les necessitats de les zones educatives de la ciutat i dotar els centres amb més necessitats educatives amb eines per millorar la qualitat educativa i assegurar, repeteixo, aquest manteniment del pacte de la ràtio a vint i estudiar també la possibilitat d'estendre aquesta mesura a altres nivells educatius, especialment en aquells centres amb major complexitat socioeducativa.

I cal aprofitar, cal seguir aprofitant aquesta baixada de natalitat per continuar reduint ràtios i millorar la qualitat educativa i també alhora, amb aquesta proposta de resolució demanem la màxima transparència en conèixer l'històric de la matrícula viva durant els darrers anys. I estem convençudes des d'Esquerra Republicana que la conselleria complirà els seus compromisos que aquesta proposta de resolució li encomana, en cas evidentment de ser aprovada.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies senyora diputada, també aprofito per saludar les persones que avui ens acompanyen de Terrassa també i representants de l'Ajuntament, sigueu benvinguts en aquesta Comissió d'Educació. I ara, doncs és el torn del Grup Parlamentari i Socialistes i Units per Avançar com a presentador de les esmenes que hi ha i, per tant, té la paraula la diputada Eva Candela.

Eva Candela López

Moltes gràcies, presidenta, bon dia a tothom i especialment als regidors de Terrassa que avui ens acompanyen, el senyor Carlos Lázaro del Grup Municipal Socialista i la senyora Ona Martínez, del Grup d'Esquerra Republicana de l'Ajuntament de Terrassa. Bé, mireu, la planificació de l'oferta educativa –i crec que avui n'hem tingut una mostra–, és una qüestió rellevant, rellevant pel país i per cada territori en concret i avui el que ens ocupa és el de Terrassa. Prendre decisions per organitzar amb antelació, que hi hagi places suficients, que siguin equilibrades i de qualitat allà on viuen els nostres infants i joves, doncs és un repte important.

Una planificació que ha d'ajustar l'oferta i la demanda real de l'alumnat, que ha de fer aquesta distribució territorial, garantint proximitat als centres educatius, garantint igualtat d'oportunitats entre centres i evitant la segregació escolar. El cas que avui ens ocupa en aquesta proposta de resolució és la planificació de l'oferta educativa del curs 2025-2026, al municipi de Terrassa. El nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar votarà a favor de la mateixa, encara que a algú li pot semblar que no tocaria, però crec que ho ha explicat molt bé la diputada Irene Aragonès.

També per referir-nos a què va passar amb la planificació d'aquest curs i voldria explicar-me. En l'acord 1, el Grup d'Esquerra demana que es modifiqui la proposta que es va fer pel departament per tal d'adequar-la a la singularitat que té el municipi de Terrassa. Aquesta oferta inicial de places escolars es va programar per donar resposta a unes necessitats, evitant un excés de places per garantir una distribució equilibrada de l'alumnat, però tanmateix amb una premissa, que era la premissa d'ajustar-la després del procés d'admissió. I així va estar també durant la preinscripció, que es va recuperar un grup d'I3 i que es va incrementar un grup de primer d'ESO.

Però com deia molt bé la diputada Irene Aragonès, és un tema que hem de continuar parlant i sembla que hi hagi veus que diguin que a Terrassa hi haurà retallades de línies en aquest curs pel curs següent 2026-2027. És cert que de l'oferta inicial i després de la reunió de la TLP es recupera..., hi ha un..., no ha sortit l'acta encara de la reunió de la TLP, però es recuperarà un grup d'I3 i es redueix un grup d'ESO. Ràtios a I3 per sortir amb dinou alumnes a les zones 1 i 2 i de divuit alumnes a les zones tres i quatre a les escoles públiques.

Sí que és cert, com us deia, que aquest acte de la TLP encara no ha estat publicada, però l'equip de Govern de l'Ajuntament de Terrassa té aquestes notícies. I, en concret, la regidora d'Educació ho sap, el que passa que no ho ha comunicat a ningú. Suposo que els seus motius tindrà per no haver-ho comunicat. El que sí que puc dir-li és que des de la meva humil posició com a diputada d'un grup que dona suport al Govern, sí que ha estat interessada en què estava passant amb aquestes retallades i les notícies que tenim són aquestes.

En tot cas, se m'ha acabat el temps. Agrair-li a la diputada Irene Aragonès la seva predisposició per treballar les esmenes que hem presentat. Estem segurs que treballem coordinadament tant aquí, al Parlament de Catalunya com a l'Ajuntament de Terrassa, per una educació de qualitat en els nostres pobles i ciutats.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula la diputada Judith Toronjo.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, presidenta. També em sumo a la benvinguda als companys que avui assisteixen a aquesta Comissió d'Educació, tant de l'Ajuntament com de la comunitat educativa de Terrassa. Avui, des del nostre grup, volem posar de manifest aquesta preocupació latent en diferents comissions d'educació sobre aquest tancament de línies que s'està produint de forma genèrica arreu de Catalunya, però també de forma específica a la ciutat de Terrassa. Una decisió que, si bé justifica el Departament d'Educació amb la baixada de la natalitat, també té conseqüències directes sobre el projecte educatiu dels centres, sobre la cohesió territorial i sobre el Pacte contra la segregació escolar signat l'any 2019.

En aquest mateix sentit, des de Junts, defensem que cal donar oportunitats per la millora educativa, garantint l'atenció més personalitzada, però, evidentment, també fent-ho amb el conjunt del territori i, per tant, amb tots els actors territorials de l'Ajuntament de Terrassa i de la resta de les escoles. Des de Junts ho hem defensat, ho hem reivindicat en diverses ocasions. Cal no confrontar la realitat demogràfica amb la qualitat educativa, sinó que es facin compatibles tenint en compte, en aquest sentit la matrícula viva, la flexibilització de les ràtios amb criteris pedagògics, protegir els projectes educatius singulars, com és el cas concret de Terrassa, la planificació territorial i la defensa d'aquest servei d'educació de Catalunya.

Donarem, per tant, suport en aquesta proposta que avui, des del Grup d'Esquerra Republicana es presenta per aquesta planificació escolar a la ciutat de Terrassa i en compliment d'aquest pacte, com dèiem, impulsat, però no només a nivell general, a

nivell de Catalunya, sinó també el pacte a nivell de ciutat per la ràtio de vint en el mandat passat. Una situació que es repeteix comissió rere comissió, com dèiem anteriorment, parlàvem de Mataró, avui parlem de Terrassa i calen decisions valentes per tal de poder abordar una solució que ens permeti, amb el consens, però també amb la planificació de tots els actors, poder garantir aquesta singularitat i poder garantir aquesta qualitat educativa.

Per tant, avui donarem suport a la defensa que es mantinguin aquests grups i, sobretot, que de forma anticipada es pugui parlar amb tots els actors que formen part del conjunt de la comunitat.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari Popular i té la paraula el senyor Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Igual que els altres grups, donar la benvinguda als representants polítics i a la comunitat educativa de Terrassa. I bé, com deia la diputada Aragonès, debatem això quasi bé un any després d'haver-ho presentat, igual que quan vam debatre la que va presentar el Grup Popular sobre el tancament de línies a Mataró, ho vam debatre un any quasi bé que ja s'havia materialitzat aquest tancament. I la realitat és que el que va passar el curs passat amb el tema de les línies va ser caòtic i sobretot va ser caòtica la falta de comunicació que hi va haver per part del departament i com no va comptar en absolut amb la participació de la comunitat educativa per fer efectiu aquests tancaments.

Un cop s'havia comunicat als ajuntaments, es va trigar en moltes ocasions més d'un mes, en comunicar-lo als instituts o a les escoles afectades, per tant, ocultant informació vital per la continuïtat de molts centres educatius. La realitat és que nosaltres donarem suport total a la proposta de resolució per la planificació de Terrassa, però la realitat és que tampoc podem treballar així com ho fem, presentant aquests tancaments un cop ja pràcticament s'han consumat o intentant fer partícip el Departament d'Educació de la voluntat, al final, dels representants municipals. I és que no pot mantenir així la feina del departament. La planificació ha de ser no

només consensuada, sinó amb una mirada a llarg termini per tal que aquest debat no es produeixi any rere any.

No pot ser que cada any haguem de portar propostes de resolució a aquesta comissió per instar el Departament a què no tanqui línies. També és veritat que dins d'alguns municipis s'han arribat a alguns pactes on, per exemple..., pactes de ciutat, que parlen de no tancar línies a centres de màxima complexitat, que el Departament no ha complert pel curs passat i que esperem que compleixi per aquest curs. En definitiva, nosaltres donem suport a la proposta perquè estem preocupats pel tancament de línies que pot succeir al curs 26-27 i que esperem que el Departament doni més informació i, sobretot, que faci partícips no només als grups, sinó sobretot la comunitat educativa.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de...

Fitxer 10

VOX en Catalunya i té la paraula el senyor Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Bé, el pressupost de la Generalitat en educació no para d'augmentar any rere any. El nivell de l'escola catalana empitjora cada any. La reducció de les ràtios és una realitat que es produeix des de fa ja diversos anys. I, malgrat tot això, el nivell de l'escola catalana és cada cop pitjor.

Ara Esquerra Republicana proposa una reducció de ràtios, diu que amb la intenció de millorar la qualitat educativa. Encara no se n'adonen que la reducció de ràtios no és garantia d'una millora educativa? Així doncs, estem d'acord amb la reducció de ràtios, és veritat, però cal recordar que sense una adient planificació de l'oferta i la demanda escolar, que és impossible des que la matrícula viva és desmesurada, absolutament desmesurada, sobretot en poblacions com a Terrassa, per culpa de la política de fronteres obertes a la immigració massiva i descontrolada, i sense tenir en compte que l'educació s'ha de basar en un criteri de cerca de l'excel·lència i de cultura de l'esforç, això de millorar la qualitat educativa no serà possible.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat, i ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Núria Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Que la realitat no t'espatlli mai, una bona intervenció, crec que acabem de tenir un exemple al respecte. Una salutació per a les representants de la comunitat educativa, també de l'Ajuntament de Terrassa, que avui ens acompanyen. La planificació de l'oferta educativa pel curs 25-26 a Terrassa no és una decisió tècnica neutral, és una decisió política amb conseqüències profundes sobre la qualitat educativa, la cohesió social i la lluita contra la segregació escolar que la defensa de l'escola pública exigeix no abandonar.

La proposta presentada pel departament implicava la retallada més gran de línies a l'escola pública que recordava la ciutat, amb el tancament de fins a vuit línies, especialment a secundària. Una retallada que no respon a la realitat educativa d'una ciutat molt dinàmica, amb una matrícula viva estructuralment elevada, i una trajectòria reconeguda de polítiques educatives avançades, fruit del treball col·lectiu entre administracions, centres i comunitat educativa.

Prioritzar l'escola pública és garantir l'equitat com a eix vertebrador del sistema educatiu i principal instrument per garantir la igualtat d'oportunitats. Retallar línies públiques a Terrassa, on la baixada de natalitat no és homogènia ni estable al llarg del curs, suposa posar en risc la capacitat del sistema per absorbir matrícula viva, tensió en els centres amb més complexitat i pot incrementar la segregació escolar. La disminució d'alumnes a sisè de primària no justifica aquesta eliminació, especialment en aquesta etapa amb menor davallada, però en canvi amb necessitats educatives tan acadèmiques com emocionals i socials més complexes.

La planificació ha de ser flexible, territorialitzada i sensible a la realitat de cada zona educativa, no basada en criteris rígids que acaben per penalitzar els mateixos centres que sostenen l'equitat del sistema. Un dels elements més preocupants de la proposta és que suposava un trencament de l'equilibri amb un tractament privilegiat

de la concertada. L'ajust de l'oferta recau desproporcionadament sobre la xarxa pública, mentre que la concertada manté o fins i tot consolida línies, quelcom difícilment justificable per raons d'interès general, que desdibuixa el lideratge de l'escola pública i altera els equilibris que tant va costar construir. Nosaltres defensem un sistema educatiu cohesionat, però això no pot traduir-se en retallar primer la pública.

En context de reducció demogràfica l'oportunitat ha de servir per baixar ràtios, especialment en centres amb major complexitat socioeducativa, millorar la qualitat educativa i reforçar la inclusió, garantir una escolarització de proximitat que eviti desplaçaments innecessaris i segregadors. Cal, per tant, aprofitar la baixada de natalitat per millorar l'educació. Terrassa té experiències d'èxit fruit de la voluntat política, el diàleg i una mirada de ciutat, que demostren que una altra planificació és possible, com el Pacte contra la segregació i el Pacte de ciutat per la ràtio vint, a què s'ha fet referència anteriorment, per permetre reduir desigualtats, millorar la distribució de l'alumnat i reforçar la confiança entre administració i comunitat educativa.

La proposta de resolució posa sobre la taula una demanda clau. Transparència en les dades i consens en la planificació com a condicions imprescindibles, amb un coneixement de la matrícula viva dels darrers cinc anys, les ràtios reals a primer i segon d'ESO i les previsions pel curs vinent, com elements imprescindibles per prendre decisions informades i justes. Com és igualment imprescindible recuperar el consens amb la comunitat educativa, escoltar centres, ajuntaments i famílies i evitar imposicions que trenquin el treball col·lectiu –i acabo, presidenta–, de fa anys.

Terrassa no pot permetre'ns perdre aquest capital social i educatiu acumulat en la lluita contra la segregació. La proposta denuncia el tractament privilegiat de la concertada. Fa una aposta ferma per no tancar línies, sinó per transformar una dificultat demogràfica en una oportunitat educativa. Nosaltres ho tenim clar, planificar millor és educar millor i educar millor vol dir posar l'equitat, la igualtat, la qualitat i la cohesió social al centre de les decisions. Terrassa ja ha demostrat que pot ser...

La presidenta

Senyora diputada...

Núria Lozano Montoya

Sí, acabo... Ara cal que el Govern estigui a l'alçada.

Ens pronunciarem favorablement.

La presidenta

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular i té la paraula per defensar el seu posicionament, la diputada Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, moltes gràcies, presidenta. Des de la CUP compartim el fons de la proposta que posa el focus en els efectes negatius d'una planificació educativa que, de facto, el que fa és reduir l'oferta pública quan hi ha contextos de davallada demogràfica. Nosaltres defensem que la planificació educativa ha de servir per prioritzar el reforç de l'escola pública, però el que constatem és que la reducció de l'oferta s'està concentrant principalment en la xarxa pública, mentre que l'oferta concertada es manté pràcticament intacta, generant una assimetria que el que fa és derivar l'alumnat de la pública cap a la concertada.

Nosaltres defensem que aquesta situació s'hauria d'aprofitar per enfortir les escoles públiques. Per reduir les ràtios, per millorar l'atenció educativa, per avançar en equitat i no per afavorir indirectament l'escola concertada. Donem suport, doncs, amb aquesta iniciativa que reforça la xarxa pública, que combat la segregació i garanteix el dret a una educació pública de qualitat.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara, per posicionar-se sobre les esmenes, si vol fer servir el seu torn, senyora diputada...

Irene Aragonès Gràcia

Sí, presidenta, seré molt breu. A veure, de les vuit línies anunciades que tancarien el curs 25-26, es va triar retallar, perquè només es va recuperar una línia. Per tant, aquestes set línies que es va haver de renunciar a Terrassa, evidentment que van tenir un impacte en la qualitat educativa.

I precisament per això, perquè com que volem garantir aquesta qualitat educativa, prenem el compromís de la diputada Eva Candela amb l'esmena acceptada, perquè sempre ens trobarem en la defensa de l'escola pública, això sí, sempre reduint ràtios i no pas retallant.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada.

Per tant, passem directament a la votació de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs queda aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució sobre l'impuls a la construcció del nou edifici de l'Institut Escola Feixes, de Terrassa

250-00552/15

Ara passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre l'impuls de la construcció del nou edifici de l'Institut Escola Feixes, a Terrassa, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i per defensar-la té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Seguim parlant de Terrassa i parlem de l'Institut Escola Feixes de Terrassa, concretament del projecte ja previst per la construcció d'un nou edifici annex per tal de donar resposta al desplegament, sobretot amb garanties, del seu projecte educatiu. I és important assenyalar que l'Institut Escola Feixes és el resultat de la fusió d'una escola i d'un institut, una fusió que no només va permetre oferir una formació integral des del segon cicle de l'educació infantil fins a batxillerat, sinó que va aconseguir sumar dos projectes educatius i configurar una proposta innovadora i cohesionada, que dona resposta a les necessitats educatives actuals.

Amb aquesta proposta de resolució volem deixar molt clar el que es proposa, per evitar ambigüitats. Esquerra Republicana demanem la construcció d'un nou edifici, per tant, no estem parlant ni de cap ampliació ni de cap adequació, sinó un edifici annex, un nou edifici annex per tal d'incorporar-hi espais comuns d'educació infantil primària i secundària, com una cuina, un menjador, un gimnàs i una biblioteca, ja que les instal·lacions actuals no responen als requeriments mínims per un projecte de l'envergadura d'un institut a escola, com són els espais diferenciats per nivells educatius i que ara impedeixen el correcte desenvolupament de l'activitat educativa en condicions òptimes com les que caldria.

I, per tant, com a conseqüència, incideix directament en la qualitat educativa impartida i en la salut, el benestar, sobretot, d'infants i joves, tal com ve demanant la comunitat educativa d'aquest centre de Terrassa. Per tant, proposem tres acords, tres acords que són d'un gran consens, la construcció de l'edifici annex a l'Institut Escola Feixes per tal de completar la manca d'espais actuals, complir els compromisos adquirits i establir públicament els terminis, tant de l'inici com de la finalització de les obres, i la petició expressa de prioritzar aquest centre educatiu atenent la situació del dèficit actual.

I, si em permet, presidenta, em posiciono ara sobre l'esmena que ha presentat el PSC i així renunciaré al segon torn. Hem arribat a una transacció amb el PSC amb l'esmena que havia presentat, l'hem registrada, em sembla que se'ls hi ha fet arribar a la resta dels grups parlamentaris, on llegeixo textualment: «Impulsar la construcció del nou edifici annex de l'institut Feixes, garantint que aquest disposi d'unes instal·lacions modernes i adequades per assegurar una educació pública de qualitat per tot l'alumnat».

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Bé, s'ha lliurat als grups parlamentaris aquesta transacció que vostè ha donat lectura i, per tant, i en aquest torn correspon intervenir el Grup Socialista i Units per Avançar i té la paraula la diputada Eva Candela.

Eva Candela López

Moltes gràcies, presidenta. Vull tornar a agrair al Grup Parlamentari d'Esquerra, en aquest cas la presentació d'aquesta proposta de resolució, que ens permet parlar de Terrassa. I agrair també la seva predisposició a transaccionar el primer acord. Sí, certament, els centres educatius són espais essencials pel desenvolupament personal, social i acadèmic dels infants i dels joves. I garantir que aquests espais es troben en condicions adequades i de seguretat, funcionalitat i de dignitat, és una responsabilitat de les administracions públiques. Garantir unes bones condicions és garantir també el dret a una educació segura, una educació de qualitat i, en definitiva, d'igualtat d'oportunitats.

Aquest any 2026, que fa poc que ha començat, tenim a Catalunya gairebé dues-centes obres i projectes en marxa per construir i fer reformes, obres de reforma en centres educatius, des del Govern de la Generalitat. El Departament d'Educació i Formació Professional té prevista i prioritzada l'actuació que avui ens ocupa en aquesta comissió, que és de l'Institut Escola Feixes, de Terrassa. Ara bé, també cal dir que aquesta actuació no té un acord de Govern i això vol dir que actualment no es disposa de dotació pressupostària per fer-ho possible. Està prioritzat, però no es disposa de dotació pressupostària per fer-ho possible.

I en aquest sentit, tots sabeu, són un gran volum les actuacions que s'estan prioritzant, però no totes tenen un acord de Govern aprovat com sí ho té per exemple a Terrassa l'Escola Sala i Badrines, l'Institut Escola Sala i Badrines, del qual s'està actualment redactant el projecte. Llavors, per coherència, el nostre Grup, Socialistes i Units per Avançar, a l'acord 2 votarà una abstenció. No hi votarem, evidentment, en contra, però per ser coherents amb aquest acord que no està aprovat, ens abstindrem. I votarem a favor del tercer acord.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i té la paraula la diputada Judith Toronjo.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies. En aquest cas, també anticipar el nostre vot favorable en aquesta proposta de resolució, perquè parlem d'un compromís que al llarg del temps s'ha incomplert. De fet, com situava el grup proponent, el Govern va aprovar ja fa un temps aquesta fusió de l'Escola Joan Marquès i Casals i l'Institut Jaume Cabré per crear aquest nou Institut Escola Feixes, de Terrassa. El que era un projecte innovador, que es percebia com un model educatiu que oferís aquesta continuïtat educativa des de l'etapa d'infantil fins al batxillerat, amb un projecte pedagògic, per tant, cohesionat però evidentment també de qualitat.

Malauradament però aquests compromisos no s'han complert a la pràctica ni s'han donat els recursos ni infraestructura necessària i avui, per tant, l'alumnat, les famílies i el professorat que també ens acompanyen d'aquest Institut Escola Feixes, continuen desenvolupant el seu projecte amb mancances, amb insuficients manteniments i també amb una infraestructura que ha pogut quedar obsoleta. Aules, per tant, compartides entre infantil i secundària i aquesta manca dels espais específics necessaris com podrien ser biblioteques, menjadors, etcètera.

El Govern va prometre...

Fitxer 11

un nou edifici complementari, però les obres no s'han executat, no s'ha iniciat i, per tant, demanem avui també a la Conselleria que, més enllà dels anuncis, s'arribi aquest consens necessari però, sobretot, a construir amb els recursos per tal de poder donar i per tal de poder dotar d'aquesta continuïtat pedagògica que hi havia en el compromís del Departament d'Educació i Formació Professional.

Per tant, avui ens sumem en aquesta reivindicació i en aquesta proposta, per tal d'exigir al Govern de la Generalitat que s'impulsi aquesta construcció del nou edifici amb caràcter d'urgència, perquè es compleixin els compromisos del preprojecte treballat, perquè es prioritzi aquesta actuació i, evidentment, per fer-ho d'acord amb la comunitat educativa de l'Institut Escola Feixes, que ha esperat prou temps perquè no sigui una realitat.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada, i ara és el torn del Grup Parlamentari Popular i té la paraula el senyor Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Molt breument, nosaltres compartim el sentit de la proposta de resolució, també compartim les preocupacions i les necessitats expressades per la comunitat educativa i és per això que donarem suport a tots els punts de la proposta.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula el senyor Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies, presidenta. Nosaltres, com que no ens deixem portar per cap apriorisme ni cap partidisme de cap tipus, presenti qui presenti una proposta que és absolutament assenyada com aquesta, votarem a favor.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el senyor, la senyora, perdó, Núria Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Els Comuns defensem una educació pública forta, de qualitat i arrelada al territori com a eina clau per garantir la igualtat d'oportunitats i reduir les desigualtats socials, i el model d'Institut Escola és una aposta clara en aquesta direcció, especialment en barris amb diversitat social i educativa, com és el cas del Sant Pere Nord de Terrassa. No garantir-ne les infraestructures adequades suposa posar en risc un projecte públic estratègic impulsat pel mateix Govern.

La creació de l'Institut Escola Feixes respon a una decisió planificada del Departament que va avalar la fusió dels centres, també el desplegament d'un projecte educatiu integral fins al batxillerat, però que dissociava la planificació pedagògica i la inversió en infraestructures, aprovant un projecte sense dotar els espais necessaris, que precaritzava, per tant, l'educació i sobrecarregava el personal

docent que havia de suplir amb imaginació i sobreesforç mancances estructurals responsabilitat de l'Administració. Les condicions materials de l'activitat educativa tenen, sense dubte, un impacte directe en el benestar, la salut emocional i l'aprenentatge d'infants i joves.

La convivència forçada d'etapes educatives amb necessitats molt diferents, la manca d'espais com menjador, biblioteca, gimnàs o aules especialitzades i la insuficiència d'espais exteriors poden vulnerar el dret de l'alumnat a rebre una educació en condicions dignes i, pels Comuns, els drets dels infants han de situar-se al centre de les polítiques públiques, també quan parlem d'infraestructures escolars.

Entenem l'educació com una política pública construïda en diàleg amb el territori i els actors implicats. La reivindicació del nou edifici és una demanda sostinguda i compartida, tant per la comunitat educativa com les famílies, el claustre i el propi Ajuntament de Terrassa i, per tant, ignorar-la considerem que genera desconfiança institucional i que afebleix el vincle govern i ciutadania.

La continuïtat educativa del model institut escola contribueix a reduir ruptures, afavoreix transicions suaus entre etapes i contribueix a combatre la segregació escolar, un dels principals reptes que presenta el sistema educatiu català. Per tant, invertir en l'Institut Escola Feixes és també invertir en un model educatiu inclusiu, que acompanya l'alumnat al llarg del seu recorregut vital i acadèmic, reforça els vincles comunitaris i millora els resultats educatius. El retard de l'inici de les obres genera incertesa i desgast institucional.

Des del punt de vista de Comuns, complir els compromisos adquirits, fer públics els terminis, és una qüestió de credibilitat institucional, responsabilitat democràtica, transparència i bona governança. La planificació d'inversions educatives ha de ser clara, prioritzada i orientada a les necessitats reals dels centres. En un context de recursos limitats cal, per tant, establir prioritats.

El cas de l'Institut Escola Feixes en aquest sentit és paradigmàtic, perquè és un centre ja creat i en funcionament, el projecte pedagògic està plenament avalat, presenta dèficits greus d'infraestructura i té una demanda social àmpliament compartida. Pel nostre grup aquests criteris justifiquen plenament que la construcció

del nou edifici sigui considerada com una actuació prioritària dins de la planificació d'inversions del Departament d'Educació.

En base a l'anteriorment exposat ens pronunciarem favorablement.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara es torna al Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular i té la paraula la senyora Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, moltes gràcies. Primer de tot saludar les persones de la comunitat educativa de l'Institut d'Escola Feixes que són aquí. Gràcies per venir.

Nosaltres votarem a favor d'aquest punt perquè creiem que garantir unes condicions educatives dignes pels alumnes i pel professorat és una urgència i per tant hi estem totalment d'acord. També perquè clarament és una demanda de la comunitat educativa, estem al seu costat i pensem que no podem normalitzar aquests retards en inversions educatives bàsiques.

Sí que m'agradaria, per tenir clar què és el que estem votant, veig que aquesta transacció, el que hem fet un canvi és entre edifici complementari i el que heu transaccionat és un edifici annex. Si ens podeu explicar quina és la diferència perquè tinguem clar què és el que donarem..., aprofitant que, com que ja havies explicat i et queda torn de paraula, si ens ho podeu explicar i així sabem què és el que votem.

I també volia fer esment a què el PSC ha anunciat que s'abstindrà en el segon punt, que és el que diu que s'abstindrà, de complir els compromisos adquirits. Jo crec que precisament avui que tenim aquí alumnes joves d'aquest institut, quina confiança en el sistema han de tenir quan el partit que dona suport al govern diu que s'absté quan ha de complir els compromisos que s'han adquirit. Crec que..., des d'aquí demano que repensin aquest vot i que sigui un vot afirmatiu.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada.

Donat que renuncia al torn de resposta per les esmenes de posicionament, passem directament a la votació.

Algun grup ha demanat una votació separada del punt 2, és així senyora Navarro? *(Veus de fons.)*

Bé, doncs passem a votar els punts 1 i 3 de la proposta de resolució.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* Amb l'esmena transaccionada que la diputada ha donat lectura...

Bé, doncs queden aprovats els dos punts per unanimitat.

Ara votarem el punt 2 de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs queda aprovat el punt 2 amb 11 vots a favor, cap vot en contra i 5 abstencions.

Proposta de resolució sobre l'educació afectiva, emocional i sexual als centres educatius

250-00382/15

Bé, ara passarem en el següent punt de l'ordre del dia que és la proposta de resolució sobre l'educació efectiva, emocional i sexual en els centres educatius. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular, per defensar-la té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, l'educació sexual integral és un projecte que es va iniciar la passada legislatura. Aquest projecte ja ha incorporat a molts centres la figura del Cocobe, que interfereix en molts casos en el desenvolupament natural i evolutiu dels infants, ja que els exposa continguts que poden resultar prematurs i innecessaris per la seva etapa de creixement.

En aquest sentit és important subratllar que des de fa anys els currículums educatius ja inclouen continguts que es produeixen a les diverses etapes educatives de la vida. Aquests coneixements s'imparteixen de manera gradual, respectant l'evolució natural de cada infant i acompanyats de l'educació emocional que fomenta el desenvolupament de l'empatia, el respecte i la identificació de les emocions pròpies i alienes.

Estendre aquesta formació sexual a l'ensenyament d'educació infantil i primària, incloent continguts que impliquin pràctiques sexuals explícites no és ni apropiat ni beneficiós. Això pot vulnerar la privacitat dels infants, generar incomoditat i exposar-los a situacions que no estan preparats per afrontar. És fonamental que l'educació respecti les necessitats i l'evolució natural dels infants i adolescents. Per això és important que els continguts relacionats amb l'educació sexual siguin tractats amb rigor, adequant-los a les etapes de maduresa necessàries per garantir el benestar i el respecte cap als drets i la dignitat de l'alumnat.

És per això que proposem l'adopció dels següents punts d'acord. Revisar els currículums de les diferents etapes educatives per tal d'adaptar els continguts relacionats amb l'educació emocional i efectiva, adequant-los a l'edat dels alumnes, respectant cada etapa evolutiva i el desenvolupament individual de cada infant.

Eliminar dels currículums de l'educació infantil i primària tota mena d'informació i imatges sexuals que no siguin estrictament necessàries per al coneixement del cos humà i la seva evolució biològica. Mantenir la formació preventiva en matèria sexual als centres d'educació secundària, sempre que aquesta formació sigui impartida per professionals qualificats, respectant la privacitat i intimitat dels alumnes, evitant la creació de situacions incòmodes com ara jocs de rol o escenificacions que podrien vulnerar la seva seguretat emocional i social, i informar i fer partícips a les famílies de les activitats i tallers d'educació sexual que s'imparteixen als centres educatius.

Per abreujar i no fer torn de rèplica que tindria per l'esmena del Grup Socialista, agrair la presentació, però dir que no l'acceptarem. Bàsicament perquè dins de les moltes queixes que s'han rebut per part dels pares, moltes expressen que dins les aules, als fills se'ls ha fet jugar amb segons quin tipus de jocs de rol on no estaven d'acord les famílies i sobretot no estaven ni tan sols informades. Per això nosaltres

considerem important que això aparegui dins dels punts d'acord, més enllà que el Partit Socialista no vulgui que hi apareguin, però nosaltres ho considerem necessari perquè són fets indignants que han indignat moltes famílies.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara, com a grup presentador d'una esmena, d'unes esmenes, té la paraula la diputada Mónica Ríos, en nom del Grup Socialista per defensar-les.

Mónica Ríos García

Bé, bon dia a tothom. Gràcies, presidenta. Bé, ja ho ha dit, eh?, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar hem presentat una esmena que no està acceptada. Nosaltres votarem en contra d'aquesta proposta de resolució i el sentit del vot respon a la gran càrrega ideològica i oportunista que s'expressa a l'exposició de motius, que no compartim en cap cas i que posa en dubte la tasca impartida per molts professionals pel que fa a l'educació afectiva, emocional i sexual als centres educatius, a més, qüestionant la idoneïtat d'oferir aquests continguts a l'etapa de primària.

Els currículums actuals estan confeccionats de l'any 2022, seguint el que indica la LOMLOE i els reials decrets que la despleguen, i també tenint en compte les recomanacions que fa l'UNESCO sobre educació sexual. El PP en aquesta proposta planteja carregar-se qualsevol tipus d'educació en aspectes cognitius, emocionals, físics i socials de la sexualitat a l'etapa infantil i de primària.

En el mateix sentit que explicava abans, els continguts en aquesta etapa educativa segueixen les directrius que marca La UNESCO i s'inclouen al currículum per etapes, tenint en compte el marc legislatiu vigent i, molt important, l'evidència científica en aquesta matèria. Així mateix, parlen de mantenir l'educació sexual a secundària, obvi, i una altra obvietat, que la metodologia emprada sigui respectuosa amb la privacitat i la intimitat de l'alumnat, evidentment.

I per si no ho saben, aquesta formació en prevenció ja és impartida per professionals qualificats, ja siguin docents de les especialitats de ciències, personal sanitari o

professionals d'associacions especialitzades. I com no pot ser d'una altra manera, considerem fonamental la col·laboració entre l'escola i les famílies, en general, no només en aquest tema que ens ocupa.

Miri, hi ha qüestions on l'oportunisme polític no té cabuda i, a més, és perillós. Un de cada cinc nens i nenes pateix abús sexual abans dels disset anys. A més, abús que prové majoritàriament del seu entorn familiar o del seu entorn més proper. Nens o nenes que, malauradament, patiran seqüeles molt probablement per la resta de la seva vida. Per tant, l'educació afectivosexual és cabdal com a eina preventiva per lluitar contra aquests abusos. Evidentment, i obvi, com ja he dit abans, portada a terme de la mà dels experts i basada en l'evidència científica.

Per tant, aquesta formació no només és necessària, sinó que és indispensable per protegir els nostres infants i adolescents.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya per defensar el seu posicionament. Té la paraula la diputada Sònia Martínez.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta, sota l'aparença de protegir la infància en realitat representa un atac al model educatiu català, perquè en el punt 1 parla de revisar els currículums per adequar-los a l'edat dels alumnes i podria semblar raonable de manera aïllada, però si ho posem en el context de l'exposició de motius no busca millorar l'educació afectivosexual, sinó limitar-la o eliminar-la de les primeres etapes, i els currículums ja estan adaptats a cada edat i també a la maduresa evolutiva. Per tant, no cal cap revisió restrictiva.

Sobre el punt 2, quan llegim alteracions forçoses del gènere biològic o natural, el que estem llegint és transfòbia. Els infants i els adolescents trans necessiten entorns educatius que siguin inclusius, respectuosos i segurs. No necessiten que els seus drets siguin qüestionats en un llenguatge que els nega i els estigmatitza. A més, l'educació afectivosexual adaptada a cada edat és una eina de protecció, perquè

ajuda als infants a identificar situacions d'abús, fomenta el respecte al propi cos i al dels altres, preveu conductes masclistes des de ben petits i normalitza tant la diversitat familiar com la sexual i la de gènere.

En el punt 3, en primer lloc, creiem que limita l'educació afectivosexual només a secundària quan, des de Junts, el nostre compromís és desplegar-la en totes les etapes educatives. I, segon, ataca metodologies pedagògiques que són...

Fitxer 12

vàlides i efectives. I, finalment, el punt 4 proposa informar i fer partícips les famílies, quan les famílies ja estan informades d'aquestes activitats educatives i participen també activament en els projectes educatius dels centres a través dels Consells Escolars i les AMPAs. Aquest punt, en el context global d'aquesta proposta, busca crear com un clima de sospita sobre les activitats educatives i donar dret de vet a les famílies sobre continguts que són curriculars i també necessaris.

Per tant, des de Junts, com apostem per l'educació afectivosexual en totes les etapes educatives, doncs per tot això votarem en contra d'aquesta proposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I per defensar el seu posicionament té la paraula la diputada Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. M'hi sumo una mica a les intervencions que han fet les diputades que m'han precedit i sí que és veritat que m'agradaria llançar també una reflexió al diputat del PP a l'hora de presentar aquesta proposta de resolució. En el moment de la lectura jo pensava que era una proposta de resolució de VOX. No sé si la resta de portaveus penseu el mateix. Més que res perquè és copiar i enganxar dels diferents punts que ens tenen acostumats aquí el Grup de VOX en aquesta comissió i també al Ple.

Miri, nosaltres evidentment que estem a favor i estem amb –com també ho diu la proposta–, perquè la proposta ja diu que l'educació sexual integral és un projecte que es va iniciar la passada legislatura, sí, estàvem nosaltres com a Esquerra Republicana de Catalunya al Govern, liderat pel Departament d'Educació i el Departament d'Igualtat i Feminismes i, a més a més, amb el suport de la Universitat Autònoma, amb, evidentment, el desplegament de diferents eines que l'únic que busquen és donar coneixement als infants sobre l'educació afectivosexual.

També no hem de perdre de vista que tenim dades que ens demanen que es continuï fent aquesta formació perquè els nens i les nenes sàpiguen identificar què és un abús sexual o que les dades, com he dit, sense anar més lluny, eh?, les dades del 2024 i el 2025 estem parlant de 2.897 casos atesos pels Barnahus. Estem parlant de 2.897 casos d'infants que han denunciat que han sigut víctima d'algun abús sexual i crec que és interessant no perdre de vista aquesta dada, perquè la majoria d'aquests abusos –i això també ens ho diuen les dades–, passen en un entorn familiar o són comesos per alguna persona coneguda per la víctima.

I des d'aquest punt de vista també creiem que seria important poder continuar desenvolupant aquesta tasca, evidentment a les escoles, perquè les dades també ens ho diuen i perquè entenem que tothom ha de conèixer i ha de saber i ha d'identificar què és un abús. És a dir que per nosaltres és important perquè més enllà també serveix de prevenció.

Moltíssimes gràcies i, com he dit, votarem en contra de tota la proposta.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Nosaltres votarem alguna de les propostes, algun punt a favor, altres en contra. I és evident, nosaltres, la nostra posició ja és palesa, és clara per tothom.

I li he de dir a la senyora Driouech que no, realment no votarem a favor, no és la mateixa cosa, nosaltres anem molt més enllà. És a dir, és impossible defensar la

integritat dels nens, dels alumnes, dels adolescents, el seu creixement personal, emocional. És impossible mantenir i preveure una sana evolució –torno a repetir, emocional, física i acadèmica–, amb tallers com el que va patir un nen de cinc anys que vaig denunciar l'any passat a l'Escola Germans Amat i Targa, de Viladecans, un nen de cinc anys amb autisme que va haver de suportar un taller suposadament de perspectiva i d'igualtat de gènere. Entre altres coses va estar sotmès a una pintada d'ungles entre altres coses, i va arribar a casa absolutament desconcertat, un nen amb autisme que sobretot necessita més que altres nois certeses, perquè té unes dificultats que són paleses i suposo que tots vostès saben que és així.

Amb la qual cosa, nosaltres sempre hem defensat que l'educació afectivosexual ha de ser una tasca dels pares, de les famílies, sense cap ingerència de cap altre organisme, sense cap ingerència, sobretot inclús més, si no està informada com passa sovint a les escoles, que no s'informa dels tallers, que no s'informa, no només no s'informa i en això discrepem del Partit Popular que sembla que de vegades és a Missa i repicant, és a dir és impossible fer dues coses que són contradictòries alhora, per tant, no només informar, sinó demanar la confirmació dels pares si volen que els seus fills es sotmetin a aquests tipus de tallers. Amb la qual cosa, torno a repetir, és molt diferent.

Jo no sé en el sí del seu col·lectiu, senyora Driouech, què pensaran quan vegin que vostès aproven aquest tipus de posicionament, jo no sé què pensaran, però no crec que li agradarà gaire al seu col·lectiu.

Gràcies.

Najat Driouech Ben Moussa

Quin col·lectiu?

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Senyora diputada, prego silenci, per favor, vostè ha tingut el seu torn d'intervenció. Ara passem al següent grup parlamentari, els Comuns, i té la paraula la diputada Núria Lozano.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, presidenta. De vegades es fa complicat centrar-se en la qüestió, eh?, perquè m'estic imaginant després d'aquest episodi d'assetjament a un futbolista del Celta pel fet de pintar-se les ungles, tot el que ha passat després, i puc imaginar-me el que podria fer d'altra gent en una situació d'aquestes característiques. Bé, en qualsevol cas la proposta de resolució no parteix de l'interès superior dels infants sinó d'una mirada ideològica, alarmista i desconnectada de l'evidència científica.

Lluny de protegir els infants el que fa és desprotegir-los, qüestionant una política pública fonamental pel seu benestar, la prevenció de violències i la garantia de drets. L'educació sexual integral no és ni una improvisació ni una ocurrència, és una política educativa avalada per organismes internacionals, la comunitat científica, l'experiència pedagògica acumulada durant dècades. I a Catalunya s'ha desplegat en un procés rigorós, participat i transparent amb implicació de diversos departaments del Govern, precisament per dotar-la de tota la seva complexitat.

El relat que sosté la proposta no té cap base científica, al contrari. L'educació sexual integral acompanya, no accelera ni interfereix respecte a les etapes evolutives, adapta els continguts a l'edat i, de fet, a primària no imparteix ni continguts sexuals explícits, ni pràctiques sexuals, ni informació inapropiada, sinó que posa el focus en l'autoconeixement del cos, la identificació de les emocions, el respecte pels límits propis, també pels límits aliens, la prevenció de l'abús sexual, el consentiment i el reconeixement de la diversitat familiar i social. Negar aquest acompanyament desprotegeix i augmenta la vulnerabilitat d'uns infants que viuen en una societat on existeixen la violència sexual, l'assetjament, el masclisme i la LGTBIfòbia.

El silenci exposa perquè, com han dit altres diputades, la majoria d'abusos es produeixen en entorns propers i es mantenen ocults durant anys. L'educació sexual integral és clau, per tant, per la prevenció i detecció precoç, per permetre als infants identificar aquestes situacions de risc i poder demanar ajuda. I per últim introdueix llenguatge ideològic i discriminatori, ni pedagògic ni científic, sinó ideològic i estigmatitzador, com alteracions forçoses del gènere biològic o natural, en lloc de consolidar, reforçar i millorar una política pública que funciona, proposa desmuntar-la a partir de sospites infundades.

Aquest enfocament invisibilitza infants i famílies diverses, qüestiona drets legals i genera entorns escolars més insegurs per l'alumnat trans i LGTBI. L'escola ha de ser un espai de respecte, d'inclusió i de no discriminació en un camp de batalla cultural i en canvi la proposta deslegitima el treball de professionals, docents, equips directius, però també figures com el Cocobe, que tenen com a funció garantir la convivència i el benestar a l'acompanyament emocional de l'alumnat.

Nosaltres defensem la informació i la implicació de les famílies, però també l'educació com a dret dels infants. Els currículums definits amb criteris pedagògics i una escola pública no sotmesa a censura ideològica particular causa de desigualtat educativa. La proposta no busca millorar l'educació, sinó desfer consensos, generar por i frenar polítiques d'igualtat i prevenció que salven patiment i vides. Per tot això –acabo, presidenta–, els Comuns qüestionem totalment la tesi que traspua. Defensem una educació sexual integral, rigorosa, científica, adaptada a cada etapa i centrada en els drets, el benestar i la dignitat d'infants i adolescents, perquè protegir la infància no és silenciar-la, sinó donar-li eines, coneixement i espais segurs.

Votarem en contra de la proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular i té la paraula la diputada Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, gràcies, presidenta. La CUP votarem en contra d'aquesta proposta, perquè és regressiva, perquè és una proposta alarmista i perquè és una proposta que qüestiona l'educació sexual integral, l'educació afectiva, com una eina de prevenció, de benestar i de garantia de drets. Per nosaltres l'educació sexual integral és clau i és clau per combatre les violències masclistes, per prevenir abusos i per promoure relacions sanes i relacions respectuoses.

Però nosaltres votem en contra perquè defensem els drets dels infants, defensem els drets dels adolescents i perquè defensem el criteri pedagògic dels centres educatius.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada.

I com el Grup Popular ha renunciat al seu torn de resposta de les esmenes, doncs passem directament a la votació.

Hi ha un grup que ha demanat alguna votació separada.

Sí, senyor Acosta, quins punts?

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, presidenta. Si us plau, demanem votació separada del punt 2, és a dir, 1, 3, 4 poden anar...

La presidenta

Només el 2?

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí.

La presidenta

D'acord.

Doncs votem en primer lloc el punt 2 de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs queda rebutjat amb 3 vots a favor i 13 vots en contra.

Ara passem a votar els punts 1, 3 i 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs queden rebutjats amb 2 vots a favor, 13 vots en contra i 1 abstenció.

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre l'educació afectiva, emocional i sexual en els... (*Forta remor de veus.*) No, no, queda clar, pensava..., no podem parlar de dos temes idèntics seguits. Disculpin.

Proposta de resolució sobre la reclassificació del personal laboral d'atenció educativa del Departament d'Educació

250-00415/15

Passem al següent punt de l'ordre del dia, el número 15, que és la proposta de resolució sobre la reclassificació del personal laboral d'atenció educativa del Departament d'Educació, presentada per diferents grups parlamentaris. Té en primer lloc la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada Sònia Martínez.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. Bé, avui debatем una proposta de resolució que aborda una injustícia laboral que dura ja fa més de vint anys i que afecta centenars de professionals del nostre sistema educatiu. I vull començar destacant que aquesta proposta la presentem cinc grups parlamentaris amb sensibilitats ben diferents, i això indica una cosa molt clara, que estem davant d'una injustícia que és evident.

Des de l'any 2004 aquests professionals estan classificats segons un conveni col·lectiu que ni s'ajusta a la realitat normativa ni tampoc a l'acadèmica. Per exemple, una fisioterapeuta necessita avui dia una titulació universitària de grau per accedir a la seva plaça. Això vol dir que hauria d'estar classificada el grup professional A, el dels titulars universitaris, però en canvi, continua classificada en un grup inferior, amb les conseqüències tan retributives com professionals que això comporta. El mateix passa amb tècniques d'integració social, les educadores d'educació especial, que necessiten una titulació de tècnic superior de formació professional i haurien d'estar al grup B, però tampoc no ho estan.

I per què ha passat tot això? Doncs perquè mai s'ha adaptat aquesta classificació del personal laboral d'atenció educativa a la nova normativa. Estem parlant de professionals imprescindibles pel bon funcionament del nostre sistema educatiu, que bé mereixen el reconeixement de la seva qualificació i també de la seva dedicació.

Ara mateix el Govern no està negociant amb els representants sindicals, sinó que s'està allargant en el temps qualsevol millora laboral o professional d'aquest col·lectiu.

Des de Junts sempre hem defensat els drets dels treballadors del nostre sistema educatiu i valorem la seva feina i esperem que el Govern faci el mateix i que compleixi aquesta proposta de resolució de manera immediata.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada i ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Bé, anirem repetint una mica el relat, perquè el contingut i els acords i la proposta ha estat per diferents grups parlamentaris, per tant,...

Fitxer 13

una breu intervenció sobre la classificació dels cinc grups professionals que no compleix amb la normativa vigent, la LOE, que va ser la que va modificar substancialment l'estructura acadèmica del sistema educatiu que passa a estar marcat amb tres nivells educació bàsica, educació secundària i educació superior. El canvi estructural no es va reflectir en la classificació dels llocs de treball i categories professionals del personal laboral d'atenció educativa. Per això, de forma consensuada, de forma conjunta, sent la veu en aquest cas dels representants del personal d'atenció educativa que, a més a més, no els he saludat, sigueu benvinguts a la Comissió d'Educació i FP, doncs bé, realitzar totes les actuacions necessàries per regularitzar la classificació de les categories professionals dels treballadors i les treballadores públiques conforme a les lleis i a les normes vigents.

Per tant, res més. Sobretot pels drets laborals dels treballadors i les treballadores i també perquè evidentment és de justícia.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. També aprofito per saludar el personal docent que avui ens acompanyeu. Sigueu benvinguts –benvingudes en aquest cas, totes dones–, en aquesta Comissió d'Educació.

Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya per posicionar-se sobre la proposta i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Primer de tot m'hi sumo a la benvinguda. Ja els hem tingut aquí en diverses ocasions, perquè vint anys de lluita per reivindicar el que és de justícia i el que s'hauria d'haver adaptat a la normativa doncs dona suficient perquè hàgim pogut escoltar les seves reivindicacions.

Jo em quedo amb moltes coses que han dit les dues representants que m'han precedit i que crec que es reproduirà durant la resta d'intervencions. La primera és el consens del que parteix aquesta proposta de resolució. És un consens ampli, que integra formacions polítiques que en moltes altres coses podem estar ideològicament a les antípodes però quan es tracta de drets de personal laboral que dona un servei imprescindible pel desenvolupament dels nostres joves, doncs jo crec que hi ha coses que no tenen ideologia i això és una d'elles.

Vam tenir una primera mostra d'aquest consens quan a la moció subsegüent a la interpel·lació que va presentar el Grup d'Esquerra Republicana ja es va votar a favor de reclassificació del personal laboral d'atenció educativa, però no es va posar una calendarització i això va permetre que la Generalitat veiés aquella moció com una forma també de poder incomplir-la. La voluntat principal d'aquesta proposta de resolució conjunta és posar un calendari clar a la reclassificació que porten vint anys esperant.

Quan..., és que parlem d'un col·lectiu que engloba diversos milers de persones, però que més enllà de diversos milers de persones, no són números, són persones que durant molts anys han vist com el seu sou no ha pujat com hauria d'haver pujat i que en molts casos viuen en una situació molt precària degut a la negligència de l'Administració i això és el que volem solucionar.

Jo simplement llegiré dos punts d'acord de la proposta per tenir clar què és el que avui aprovarem. Punt 1: «Realitzar els actes i actuacions necessàries per regularitzar la reclassificació de les categories professionals dels treballadors i treballadores públiques, conforme a les lleis i normatives vigents.» I el punt 3: «Reconeix els efectes administratius, econòmics i professionals de la regularització de la classificació del personal laboral d'atenció educativa del Departament d'Educació a efectes de l'1 de gener de 2025.»

Per part meua, res més. Jo crec que hem donat mostres suficients que això té en aquesta cambra un suport pràcticament unànim i esperem que un cop aquesta proposta de resolució s'aprovi, el Govern compleixi.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Núria Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Una salutació pels representants del personal d'atenció educativa que avui ens acompanyen. Benvingudes. Des del nostre grup parlamentari compartim plenament la necessitat d'afrontar una situació de desajust estructural i discriminació sostinguda que afecta el personal laboral d'atenció educativa del Departament d'Educació. És una anomalia que no és fruit de decisions individuals, sinó d'inacció de l'Administració a l'hora d'adaptar la classificació professional a l'evolució del sistema educatiu, als canvis normatius consolidats i al marc general de la funció pública establert per l'estatut bàsic de l'empleat públic. Un retard que no només genera inequitat retributiva i professional, sinó que vulnera principis bàsics de justícia laboral, reconeixement professional i seguretat jurídica.

Cal regularitzar la classificació conforme a la normativa vigent, per això considerem que l'acord 1 és imprescindible i inajornable. La classificació basada en el conveni col·lectiu no reflecteix la realitat ni acadèmica ni legal, perquè no està adaptada a la normativa vigent, ignora l'estructura de grups de l'EVEP i manté una classificació obsoleta, que no respon a les situacions exigides per accedir als llocs de treball. Per

tant, regularitzar la classificació no és un privilegi, sinó una obligació legal de l'Administració, una exigència de coherència institucional i un acte de justícia envers unes professionals essencials pel sistema educatiu.

Parlem de regularització per situar les categories professionals al grup adient al nivell de titulació exigida, reconèixer perfils que fins ara no han vist aquest reconeixement com puguin ser fisioterapeutes, tècnics superiors i tècnics, i garantir l'estructura professional alineada amb aquest marc normatiu general de la funció pública. Cal garantir que la regularització no perjudiqui cap treballador o treballadora al seu lloc de treball, drets professionals i continuïtat laboral, tenint en compte els canvis de normativa i de titulació posteriors a l'accés d'algunes d'aquestes treballadores a la funció pública. I aquest acord protegeix un principi fonamental, que qui va accedir legalment a una plaça complint els requisits existents al seu moment no pot ser penalitzat per la manca d'actualització de la pròpia Administració.

Des del nostre grup rebutgem qualsevol regularització que generi expulsions encobertes, degradacions o bloquejos professionals. Defensem mecanismes de reclassificació justa, amb reconeixement de l'experiència i de la trajectòria professionals, i exigim que el procés es faci amb criteris de transparència, diàleg social i seguretat jurídica. Un enfocament que garanteix que la regularització sigui un avenç col·lectiu i no una font de conflictes o de nous greuges. El reconeixement d'efectes administratius, econòmics i professionals és coherent amb la regularització, però només té sentit si prèviament es garanteix plenament els principis de justícia, no perjudici i equitat recollits als dos primers acords.

Per concloure, donem suport a aquesta proposta, perquè corregeix una injustícia estructural mantinguda durant anys, actualitza l'Administració i situa els drets dels treballadors i treballadores al centre. La regularització de la classificació professional no és només una qüestió tècnica, sinó una decisió política que parla del model de país, del valor que donem a l'educació pública i del respecte a qui la fa el possible cada dia.

Ens pronunciarem favorablement.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular i té la paraula la diputada Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, gràcies. Primer, salutacions a les companyes que avui ens acompanyen. Parlem de reclassificació, però no estem debatent una qüestió tècnica, no estem debatent un ajust administratiu. El que estem parlant és de condicions de vida, de dignitat laboral i del model d'escola pública que volem defensar, perquè el personal laboral d'atenció educativa és imprescindible perquè aquest sistema funcioni tal com està pensat en l'actualitat. Són les treballadores que sostenen l'atenció directa a l'alumnat amb necessitats educatives especials. Són les que garanteixen la inclusió, les cures i l'acompanyament cada dia als centres.

Però malgrat això, fa anys que pateixen una precarietat salarial i professional que és inadmissible. I aquesta reclassificació de la que parlem no és cap privilegi, sinó que el que estem demanant és una cosa de justícia. És reconèixer funcions que ja estan fent i posar fi a un greuge que el mateix departament ja fa massa temps que arrossega.

Les treballadores, amb els comunicats que han anat fent, jo crec que ho han explicat molt clarament. Primer els van prometre 15 milions d'euros, després aquests milions van quedar en 5 i ara, de nou, quan han anunciat que aniran a la vaga, el departament torna a posar sobre la taula els 15 milions. Això el que diu és molt de com s'està portant aquest conflicte per part del departament.

Però també crec que ha de quedar clar que amb aquests 15 milions continuen sent insuficients, perquè el que estan reclamant les treballadores és el complement sencer dels quatre-cents setanta-tres euros. Vivim en un país amb un dels costos de vida més alts i aquest complement és imprescindible per viure dignament, no per tenir un luxe. Estem parlant de salaris que no permeten sostenir un projecte de vida mentre el sistema educatiu depèn d'elles.

Aquestes representants que avui són a la sala, el dia 29, aniran a la vaga. Com una conseqüència, perquè quan no hi ha respostes el que cal és aquesta mobilització, una vaga més que justificada. I creiem que cal dir-ho sense ambigüitat, perquè aquesta proposta de resolució que avui aprovarem, sobretot el que cal és que es

compleixi. I això vol dir dues coses. D'una banda, que el complement sencer es garanteixi aquest 2026, amb la dotació pressupostària que sigui necessària per tenir en compte també les ampliacions de plantilla que calen, perquè no podem quedar-nos només en pedaços ni en solucions a mitges, sinó que cal una solució sencera.

I el segon què vol dir? És que aquesta precarietat no pot dependre de negociacions eternes ni de pressions constants. D'aquí poc arriba a aquesta cambra l'Avantprojecte de llei de la funció pública. I per nosaltres aquesta llei ha de garantir una equiparació real entre el personal laboral i el funcionari. Acabar amb aquests greuges ha de ser una obligació legal, no una concessió puntual després de negociacions eternes. No hem vist aquest avantprojecte i per tant no sabem si això ho recollirà o no. Si no, nosaltres ho batallarem i ho batallarem aquí i fora d'aquesta cambra.

I per això, nosaltres des d'aquí fem una crida a tots els grups. No només que votem a favor d'aquesta proposta, que s'aprovi, sinó també que sigui real i que es pugui aplicar aquest 2026 amb els pressupostos del Govern. Defensem una escola pública, vol dir que defensem les treballadores que la fan possible i per això nosaltres serem amb elles, serem avui, serem el dia 29 a la vaga i fins al final.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn dels grups que no han presentat aquesta proposta de resolució i en primer lloc té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta, en representació del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Bé, només voldria posicionar-me al respecte d'aquesta proposta de resolució. A Catalunya el sistema educatiu és summament deficient. Està en una situació de cendres, pràcticament. Els professors són els tercers pitjors pagats de tot Espanya i ara el personal laboral d'atenció educativa reclama una cosa que és totalment necessària, és justa, és necessària, és obligatòria, és la seva regularització. Perquè sobre les seves mans, dels professors i del personal docent o laboral d'atenció educativa, recau allò més important que tenim tots nosaltres,

suposo que tothom pensa igual, que són els nostres fills, amb la qual cosa la seva tasca és fonamental i necessiten un salari, una classificació i un reconeixement digne.

Gràcies, hi votarem a favor.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Socialista i Units per Avançar i té la paraula el diputat David González.

David González Chanca

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies també a tot els grups parlamentaris que han presentat aquesta proposta de resolució i, evidentment, gràcies a totes les representants del personal laboral d'atenció educativa que avui ens acompanyen, amb les qual ens hem reunit unes quantes vegades i les vegades que faci falta i també a totes les representants d'aquests col·lectius i d'altres també que ens poden seguir a través de l'*streaming*.

Nosaltres votarem a favor d'una part important d'aquesta proposta de resolució i ens abstindrem en una altra part d'aquesta PR per respecte a la negociació col·lectiva, a la taula de negociació i al que ha de succeir i esperem que succeeixi ben d'hora a la taula de negociació. I saben perfectament que no són l'únic col·lectiu laboral en aquest cas que treballa per una reclassificació i una dignificació de les seves condicions laborals.

Però sí han de saber que hi ha una voluntat política clara perquè siguin una prioritat per poder arribar a un acord al més aviat possible en aquesta taula de negociació per un acte de justícia. De justícia històrica, no de justícia d'ara sinó de justícia, com bé s'ha comentat, de fa molts i molts anys.

Vull ser optimista, volem ser optimistes des del nostre Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, perquè tant de bo molt d'hora es pugui arribar a un acord. I fa falta dir i explicar que les qüestions que queden pendents per arribar a un acord són tres. Primera, tancar l'acord a la taula de negociació col·lectiva. Segona, trobar la fórmula legal viable per tal de redactar aquesta proposta per executar-la i tercera,

pressupostar amb darreres responsabilitats per part del Govern de la Generalitat, pressupostar de quin augment pressupostari estaríem parlant.

Si hi ha un col·lectiu que sempre hem pensat i volem defensar com a fonamental el paper que realitza per aconseguir una educació inclusiva i una educació de qualitat és el personal laboral d'atenció educativa i ho hem fet a l'oposició i ho volem continuar fent en el Govern, aquesta vegada amb polítiques que es puguin desenvolupar, a diferència d'altres que potser altres grups no han dit ni han defensat el mateix quan estaven a l'oposició o quan estaven al Govern.

Esperem que aquesta negociació col·lectiva finalitzi ben aviat, que finalitzi amb bones notícies i des del Grup Parlamentari Socialistes estem, com sempre, disposats a veure'ns, a reunir-nos les vegades que faci falta i tant de bo molt d'hora ens puguem veure per celebrar un acord definitiu i una solució en aquesta demanda històrica.

La presidenta

Gràcies senyor diputat.

Per tant, passem directament a la votació dels tres punts de la proposta de resolució.

I en demanen votació separada, sí senyora Navarro? De quin punt?

Gisela Navarro Fuster

El primer. I la resta poden ser junts...

La presidenta

D'acord, doncs votem en primer lloc el punt 1 de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Bé, doncs s'aprova per unanimitat.

Ara passem a votar els punts 2 i 3.

Vots a favor?

Fitxer 14

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs queden aprovats els punts 2 i 3, amb 11 vots a favor i 5 abstencions.

Bé, doncs per tant hem acabat l'ordre del dia aixequem la sessió.

Sí que prego als portaveus, els portaveus que puguin quedar-se, per fixar l'ordre del dia...

La sessió s'aixeca a...